

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΟΙ ΑΠΟΛΟΓΗΤΕΣ
ΤΟΥ
ΝΕΟ-ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»
ΑΘΗΝΑ 1975

**ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ**

**ΟΙ ΑΠΟΛΟΓΗΤΕΣ
ΤΟΥ
ΝΕΟ - ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΥ**

*Σχετικά μὲ τὴν ἀνοιχτὴν ἐπιστολὴν τῆς
Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ*

**Μετάφραση ἀπὸ τὰ γαλλικὰ
ΓΙΑΝΝΗ ΧΩΤΖΕΑ**

*«Αρθρο τῆς Σύνταξης τῆς «Λαϊκῆς
·Ημερησίας» καὶ τῆς «Κόκκινης Ση-
μαίας» ποὺ δημοσιεύθηκε στὶς 22
·Οκτωβρίου 1963.*

**«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»
ΑΘΗΝΑ 1975**

北京外文出版社出版

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΕΚΙΝΟ 1964

‘Η ἐπανάσταση ξεχύθηκε σὰ θύελλα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου πολέμου. Πάνω ἀπὸ πενήντα χῶρες στὴν Ἀσία καὶ στὴν Ἀφρικὴ ἀνακηρύχθηκαν ἀνεξάρτητες. ‘Η Κίνα, τὸ Βιετνάμ, ἡ Κορέα καὶ ἡ Κούβα μπῆκαν στὸ δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ. Στὴ φυσιογνωμία τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἐπῆλθαν τεράστιες ἀλλαγές.

Ἐὰν ἡ ἐπανάσταση στὶς ἀποικίες καὶ μισοαποικίες δοκίμασε σοδαρὲς ἀποτυχίες μετὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο πόλεμο κάτω ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του ἡ κατάσταση εἶναι ἔντελῶς διαφορετικὴ μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο. Οἱ ἡμιπεριαλιστὲς καὶ οἱ λακέδες τους, δὲν εἶναι πιὰ σὲ θέση νὰ σδήσουν τὴ μεγάλη φωτιὰ τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος. Τὸ παλιὸ ἀποικιακὸ σύστημα τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ καταρρέει γοργά. Τὰ μετόπισθεν τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ μετατράπηκαν σ’ ἕνα πεδίο σκληροῦ ἀντιἡμιπεριαλιστικοῦ ἀγώνα. ‘Η κυριαρχία τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ ἀνατράπηκε σὲ μὰ σειρὰ ἀποικίες καὶ ἐξαρτημένες χῶρες καὶ κλονίζεται σὲ διλλες κάτω ἀπὸ τὰ σκληρὰ πλήγματα, ποὺ ἀναπόφευκτα ἐξασθενίζουν καὶ τραντάζουν τὰ θεμέλια τῆς κυριαρχίας του στὸ ἴδιο τὸ ἔδαφος του. Οἱ νῖκες ποὺ κατέκτησαν οἱ λαϊκὲς ἐπαναστάσεις στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ, ἥρθαν νὰ προστεθοῦν στὴν ἄνοδο τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου καὶ ἀποτελοῦν ἔνα θριαμβευτικὸ καὶ βροντερὸ παιάνα ποὺ ἀντηχεῖ στὴν ἐποχὴ μας.

‘Η λαϊκὴ ἐπανάσταση ποὺ ξεχύνεται θυελλώδικα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ἀπαιτεῖ ἀπὸ δλες τὶς πολιτικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου νὰ καθορίσουν τὴ στάση τους: ‘Ο ἡμιπεριαλισμὸς καὶ οἱ ἀποικιστές τρέμουν μπροστά σ’ αὐτὴ τὴ μεγάλη ἐπαναστατικὴ θύελλα, ἐνῶ οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ σ’ δλόχληρο τὸν κόσμο τὴν πανηγυρίζουν. Οἱ ἡμιπεριαλιστὲς καὶ οἱ

ἀποικιστές λένε: «αὐτὸς εἶναι φοβερός, φοβερό!» καὶ οἱ ἐπαναστάτες: «αὐτὸς εἶναι καλός, πολὺ καλό!». Οἱ ἡμεριαλιστές καὶ οἱ ἀποικιστές λένε: «αὐτὸς εἶναι ἀνταρσία, εἶναι ἀναρχία» καὶ οἱ ἐπαναστάτες: «αὐτὸς εἶναι ἐπανάσταση, εἶναι ἔνα δικαίωμα τοῦ λαοῦ καὶ εἶναι ἔνα ἱστορικὸ ρεῦμα ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σταματήσει».

Ἡ στάση ἀπέγαντι σ' αὐτὸς τὸ πρόβλημα, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ δξὺ πρόβλημα τῆς τωρινῆς παγκόσμιας πολιτικῆς συνθέτει τὴν βασικὴν διαχωριστικὴν γραμμὴν ἀνάμεσα στοὺς μαρξιστές - λεγινιστές καὶ στοὺς σύγχρονους ρεβιζιονιστές. Οἱ μαρξιστές - λεγινιστές στέχονται σταθερά μὲ τὸ μέρος τῶν καταπιεζόμενων ἔθνων καὶ ὑποστηρίζουν δραστήρια τὸ ἔθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα. Οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστές οὖσιαστικά στέχουν στὸ πλευρὸ τῶν ἡμεριαλιστῶν καὶ τῶν ἀποικιστῶν, ἀπαρνοῦνται καὶ καταπολεμοῦν τὸ ἔθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα μὲ δλα τὰ μέσα.

Οἱ καθοδηγητές τοῦ ΚΚΣΕ δὲν τολμοῦν ἀκόμα νὰ ἀπορρίψουν δλοχληρωτικὰ στὰ λόγια τὰ συνθήματα τῆς ὑποστήριξης τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος καὶ μερικὲς φορές, ὑπολογίζοντας τὰ δικά τους συμφέροντα, υἱώθετοῦν μέτρα ποὺ δημιουργοῦν τὴν ἔντύπωση μιᾶς ὑποστήριξης. "Αν δοῦμε διμώς τὰ πράγματα σὲ δάθος καὶ ἔξετάσουμε τὶς ἀπόψεις καὶ τὴν πολιτικὴν τους τῶν τελευταίων χρόνων σὰ σύνολο, τότε διέπουμε καθαρὰ πώς η στάση τους ἀπέναντι στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν καταπιεζόμενων ἔθνων τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς εἶναι παθητική, περιφρονητική καὶ ἀρνητική, καὶ πώς μεταβάλλονται σὲ ὑπερασπιστές τοῦ νεο-ἀποικισμοῦ.

Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος, οἱ σύντροφοι τοῦ ΚΚΣΕ κατέβαλαν πολλὲς προσπάθειες μὲ τὴν ἀνοιχτὴν ἐπιστολὴν τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΣΕ τῆς 14 Ιουλίου 1963 καὶ μὲ πολλὰ ἀρθρα καὶ δηλώσεις, ὑπερασπίζοντας τὶς λαθεμένες ἀπόψεις τους καὶ ἐνεργώντας ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμιστας Κίνας, ἀλλ' αὐτὸς ποὺ δημιύνει ἀπ' δλα αὐτὰ εἶναι η ἐπιβεβαίωση τῆς ἀντιμαρξιστικῆς-ἀντιλενινιστικῆς καὶ ἀντεπαναστατικῆς θέσης τῆς καθοδηγησης τοῦ ΚΚΣΕ πάνω σ' αὐτὸς τὸ θέμα.

"Ας ξέτασουμε τώρα τη «θεωρία» και τὴν πρακτικὴ τῶν καθοδηγητῶν τοῦ ΚΚΣΕ στὸ ζήτημα τοῦ ἐθνικοπελευθερωτικοῦ κινήματος.

Κατάργηση τοῦ καθήκοντος και τῆς πάλης ἐναντίον τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ και τοῦ ἀποικισμοῦ.

Μεγάλες, ιστορικῆς σημασίας νίκες, κατέκτησε κιόλας τὸ ἐθνικοπελευθερωτικὸ κίνημα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ και στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ. Κι' αὐτὸ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισσῆται. Ἀλλὰ μποροῦμε νὰ ισχυρισθοῦμε δτὶ τὸ καθῆκον τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς και τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, γιὰ τὸ χτύπημα τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ και τῶν πρακτόρων τους, ἔχει ἐκπληρωθεῖ;

Νομίζουμε, πὼς δχι. Κάθε ἄλλο παρὰ ἔχει ἐκπληρωθεῖ. Ωστόσο, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ἐπαναλαμβάνουν συνεχῶς ἀπέψεις, σύμφωνα μὲ τὶς δποιὲς δ ἀποικισμὸς ἐξαλείφθηκε ἢ βρίσκεται κοντὰ στὴν ἐξάλειψή του, ἀπὸ τὸ παγκόσμιο προσκήνιο. Τονίζουν δτὶ «στὸν κόσμο δὲν ὑπάρχουν πάρα πάνω ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια ἀνθρώποι ποὺ στενάζουν ἀκόμα κάτω ἀπὸ τὸν ἀποικιακὸ ζυγό», πὼς λείψανα τοῦ ἀποικισμοῦ δὲν ἔχουν ἀπομείνει παρὰ σὲ χῶρες δπως ἡ Ἀγκόλα και ἡ Μοζαμβίκη, ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῶν Πορτογάλων στὴν Ἀφρικὴ, και πὼς ἡ ἐξάλειψη τοῦ ἀποικισμοῦ ἔφτασε πιὰ στὴν «τελικὴ φάση».

Τί λένε τὰ γεγονότα;

"Ας δοῦμε πρῶτ' ἀπ' δλα τὴν κατάσταση στὴν Ἀσία και στὴν Ἀφρικὴ. Ὑπάρχει ἐδῶ μιὰ δλόχληρη δμάδα ἀπὸ χῶρες ποὺ ἀνακηρύχθηκε ἢ ἀνεξαρτησία τους. Ἀλλὰ πολλὲς ἀπὸ τὶς χῶρες αὐτὲς δὲν ἔχουν ἀπαλλαγεῖ ἐντελῶς ἀπὸ τὸν ἔλεγχο και τὴν ὑποδούλωση τῶν ἡμπεριαλιστῶν και ἀποικιστῶν, ὑφίστανται πάντα τὴν ἡμπεριαλιστικὴ καταλήστευση και ἐπίθεση και ἐξακολουθοῦν γὰρ ἀποτελοῦν πεδίο ἀγώνα δπου συγκρούονται οἱ ἀποικιστὲς και οἱ νεο-ἀποικιστὲς. Σέ δρισμένες ἀπ' αὐτὲς τὶς χῶρες, οἱ παληοὶ ἀποικιστὲς μεταμορφώθηκαν σὲ νεο-ἀποικιστὲς και διατηροῦν τὴν κυριαρχία τους μέσω τῶν πρακτόρων ποὺ ἔχουν ἀποχτῆσει. Σέ ἄλλες, δ λύκος πετάχτηκε ἔξω, ἀπὸ τὴν μπροστινὴ πόρτα, ἀλλὰ μπῆκε ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα ἡ τίγρις, δ παλιὸς ἀποικιοκράτης ἀν-

τικαταστάθηκε ἀπὸ ἔναν νέο ἀποικιοκράτη, πιὸ δυνατό, πιὸ ἐπιχίνδυνο — τὸν ἀμερικάνο. Τὰ πλοχάμια τοῦ νεο-ἀποικισμοῦ, ποὺ ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἡμπεριαλισμὸν ἀπειλοῦν σοβαρὰ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

Ἄκουστε τώρα τὴν φωνὴν τῶν λαῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς:

‘Η Δεύτερη Διακήρυξη τῆς Ἀβάνας ἀναφέρει: «Σήμερα, ή Λατινικὴ Ἀμερικὴ στενάζει κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸν ἐνὸς ἡμπεριαλισμοῦ πιὸ θηριώδικου, πολὺ πιὸ δυνατοῦ καὶ περισσότερο ἀνελέητου ἀπὸ τὴν ἴσπανικὴν ἀποικιακὴν αὐτοκρατορίαν».

‘Η Διακήρυξη ἀναφέρει ἀκόμα: «Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου πολέμου οἱ βορειο-αμερικάνικες ἐπενδύσεις κεφαλαίων ἔπειρασαν τὰ δέκα δισεκατομμύρια δολλάρια. Ἐπιπλέον, ή Λατινικὴ Ἀμερικὴ προμηθεύει φτηνὲς πρῶτες ὕλες καὶ πληρώνει σὲ ψηλές τιμὲς τὰ βιομηχανικά τους προϊόντα.... Ἔνας χειμαρρος χρημάτων ρέει ἀδιάκοπα ἀπὸ τὴν Λατινικὴν Ἀμερικὴν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες: κάπου 4.000 δολλάρια τὸ λεπτό, 5 ἑκατομμύρια δολλάρια τὴν ἥμέρα, 2 δισεκατομμύρια δολλάρια τὸ χρόνο, δέκα δισεκατομμύρια δολλάρια τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια. Μαζὶ μὲ κάθε χιλιάδα δολλάρια ποὺ μᾶς παίρνουν μᾶς ἀφήνουν καὶ ἔνα πτῶμα. Γιὰ κάθε χιλιάδα δολλάρια κι’ ἔνας θάνατος, νὰ τί κοστίζει αὐτὸ ποὺ δνομάζεται ἡμπεριαλισμός».

Τὰ γεγονότα εἶναι καθαρά: Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, δὴ ἡμπεριαλισμὸς μὲ κανένα τρόπο δὲν ἀπαρνήθηκε τὸν ἀποικισμό, υἱοθέτησε περισσότερο μιὰ νέα μορφὴ, τὴν μορφὴ τοῦ νεο-ἀποικισμοῦ. Ἔνα ἀπὸ τὰ βασικὰ χαρακτηριστικά τοῦ νεο-ἀποικισμοῦ εἶναι αὐτὸς: ‘Ο ἡμπεριαλισμὸς ἀναγκάστηκε νὰ τροποποιήσει τὴν ἀποικιακὴν κυριαρχία του τῆς παλιᾶς μορφῆς καὶ υἱοθέτησε μιὰ νέα μορφὴ ποὺ μ’ αὐτῇ ἀσκεῖ τὴν κυριαρχία του καὶ τὴν ἀποικιακὴν του ἐκμετάλλευση μέσω τῶν πρακτόρων ποὺ ἔξεθρεψε καὶ δημιουργησε. Ὁργανώνοντας στρατιωτικοὺς συνασπισμοὺς, δημιουργώντας πολεμικὲς δύναμεις καὶ συσταίνοντας «δμοσπονδίες» καὶ «κοινότητες», οἱ ἡμπεριαλιστὲς, μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἐκτρέφουν καθεστῶτα ἀνδρεικέλων καὶ θέτουν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τους η ὑποδουλώνουν τὶς ἀποικιακὲς χῶρες καὶ τὶς χῶρες ποὺ ἀνακηρύχτηκε πρόσφατα

η ἀνεξαρτησία τους. Μὲ τὴν οἰκονομικὴν «βοήθεια» πάλι καὶ ἄλλες μεθόδους, ἔξακολουθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν τὶς χῶρες αὐτές σὰν πεδίο διοχέτευσης τῶν ἐμπορευμάτων τους, σὰν πηγὴν πρώτων ὕλῶν καὶ σὰν στόχο ἔξαγωγῆς τῶν κεφαλαίων τους, γιὰ νὰ λεηλατοῦν τοὺς πόρους τῶν χωρῶν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπομζοῦν τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ. Τὰ Ἡνωμένα "Εθνη ἀποτελοῦν γι' αὐτοὺς ἔνα πολύτιμο ὅργανο γιὰ νὰ ἐπεμβαίνουν στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν χωρῶν αὐτῶν καὶ γιὰ νὰ προσβαίνουν σὲ στρατιωτικὴν, οἰκονομικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἐπίθεση ἐναντίον τους. "Οταν δρεθοῦν σὲ ἀδυναμία νὰ διατηρήσουν τὴν κυριαρχία τους μὲ «εἰρηνικὰ» μέσα, τότε καταφέύγουν σὲ στρατιωτικὰ πραξικοπήματα, ἐνεργοῦν ἀνατρεπτικὰ ἥτις καταφεύγουν ἀκόμα καὶ στὴν ἔνοπλη ἐπέμβαση καὶ στὴν ἐπίθεση.

Στὴν πρακτικὴ τοῦ γεο-ἀποικισμοῦ, δὲ πιὸ δραστήριος καὶ δὲ πιὸ ὅπουλος ρόλος ἀνήκει στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Μὲ τὸ δπλο τοῦ γεο-ἀποικισμοῦ, οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς προσπαθοῦν νὰ ἀρπάξουν τὶς ἀποικίες καὶ τὶς σφαῖρες ἐπιρροῆς τῶν ἀλλων ἡμεριαλιστῶν γιὰ νὰ ἐγκαθιδρύσουν τὴν παγκόσμια ἡγεμονία τους.

Αὕτη ἡ νέα μορφὴ τοῦ ἀποικισμοῦ εἶναι πιὸ ὅπουλη καὶ πιὸ ἐπικίνδυνη.

Θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ ρωτήσουμε τοὺς καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚ ΣΕ: Πῶς μπορεῖτε νὰ λέτε, δταν αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότητα, δτι ἡ ἔξαλειψη τοῦ ἀποικισμοῦ μπῆκε πιὰ στὴν «τελικὴ φάση»;

Γιὰ νὰ καλύψουν παρόμοια φέμματα οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ φτάνουν ως τὸ σημεῖο νὰ ἐπικαλοῦνται γιὰ βοήθεια τὴν Δήλωση τοῦ 1960. Η Δήλωση τοῦ 1960, λένε, δὲ μιλάει γιὰ γρήγορη κατάρρευση τοῦ ἀποικιακοῦ συστήματος; Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔγισχύει καθόλου τὸν ἴσχυρισμό τους γιὰ τὴν ἔξαρφάνιση τοῦ ἀποικισμοῦ. Η Δήλωση λέει καθαρὰ πῶς «οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι τὸ κυριώτερο προπύργιο τοῦ σύγχρονου ἀποικισμοῦ», πῶς «οἱ ἡμεριαλιστές, μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καταδάλλουν ἀπεγνωσμένες προσπάθειες γιὰ νὰ κρατήσουν κάτω ἀπὸ τὴν ἀποικιακὴν ἐκμετάλλευση τοὺς λαοὺς τῶν παλιῶν ἀποικιῶν μὲ καινούργιες μεθόδους καὶ κάτω ἀπὸ νέες μορφές» καὶ πῶς «προσπαθοῦν νὰ κρατήσουν στὰ χέρια τους τὸν οἰκονομικὸ ἔλεγχο καὶ νὰ διατηρήσουν τὴν πολιτικὴν ἐπιρροή τους στὶς χῶρες τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς».

Μ' αὐτὲς τὶς φράσεις, ἡ Δήλωση λέει ἀκριβῶς αὐτὸς ποὺ ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ προσπαθεῖ νὰ ἀποχρύψει.

Ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ δημιούργησε ἐπίσης τὴν «θεωρία» τοῦ περάσματος τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κίνηματος σὲ μιὰ «γέα φάση», ἡ δποία, σύμφωνα μὲ τὴν «θεωρία» αὐτῆς, πρέπει νὰ ἔχει σὰν ἀξονά της οἰκονομικὰ καθήκοντα. Τὰ ἐπιχειρήματά τους εἶναι δτι «προηγούμενα, δ ἀγώνας διεξαγόταν στὸ πολιτικὸ πεδίο», ἐνῶ τώρα, τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα ἔγινε τὸ «κεντρικὸ καθῆκον» καὶ δ «βασικὸς χρίκος γιὰ τὴν παραπέρα ἀνάπτυξη, τῆς ἐπανάστασης».

Πραγματικά, τὸ ἔθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα μπῆκε σὲ μιὰ νέα φάση. Αὐτὴ δημις δὲν εἶναι καθόλου μιὰ «γέα φάση» ἡ δποία ἔχει σὰν ἀξονά της οἰκονομικὰ καθήκοντα, δπως Ισχυρίζεται ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ. Στὴ νέα αὐτὴ φάση, οἱ λαοὶ τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς βρίσκονται σ' ἕνα ἔστριχαμα χωρὶς προηγούμενο, τὸ ἐπαναστατικὸ τους κίνημα γνωρίζει μιὰ ἀνάπτυξη, δσο ποτὲ ἄλλοτε δρμητικὴ καὶ ἀπαιτοῦν ἐπιτακτικὰ τὴν δλοχληρωτικὴ ἔξαλειψη τῶν δυνάμεων τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λαχέδων του ἀπὸ τὶς χῶρες τους, ἔτσι ὥστε νὰ κατακτήσουν τὴν πλήρη ἀνεξαρτησία, τόσο τὴν πολιτικὴ δσο καὶ τὴν οἰκονομικὴ. Τὸ πρῶτο, τὸ πιὸ ἐπείγον καθῆκον ποὺ τίθεται σ' αὐτὲς τὶς χῶρες παραμένει ἡ ἀκόμα μεγαλύτερη ἀνάπτυξη τοῦ ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικιασμοῦ, τοῦ νεο - αποικιασμοῦ καὶ τῶν λαχέδων τους. Αὐτὸς δ ἀγώνας ἔξακολουθεῖ νὰ διεξάγεται μὲ πεῖσμα, στὸν πολιτικὸ, οἰκονομικὸ, στρατιωτικὸ, πολιτιστικὸ, ίδεολογικὸ καὶ σὲ δλους τοὺς ἄλλους τομεῖς. Καὶ οἱ ἀγῶνες ποὺ διεξάγονται σὲ δλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς βρίσκουν πάντα τὴν συμπυκνωμένη τους ἔκφραση στὸν πολιτικὸ ἀγώνα, ποὺ πολὺ συχνά, δταν οἱ ἡμεριαλιστὲς καταφεύγουν στὴν ἀμεση ἡ ἔμμεση ἐνοπλη καταστολή, ἔξελίσσεται ἀναπόφευκτα σὲ ἐνοπλο ἀγώνα.

Γιὰ τὶς χῶρες ποὺ ἀπόκτησαν πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία τους, ἡ ἀνάπτυξη μιᾶς ἔθνικῆς ἀνεξάρτητης οἰκονομίας ἀποτελεῖ σημαντικὸ καθῆκον. Ωστόσο αὐτὸς τὸ καθῆκον δὲν μπορεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ ἔχοπει ἀπὸ τὴν πάλη ἐναντίον τοῦ ἡμερ-

ριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ, τοῦ νεο - αποικισμοῦ καὶ τῶν λαχέδων τους.

"Οπως καὶ η «θεωρία» τῆς «ἔξαλειψης τοῦ ἀποικισμοῦ». τὸ ἴδιο καὶ η «θεωρία» τῆς «γέας φάσης» ποὺ διαχηρύσσει η καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, ἀποσκοπεῖ φανερὰ στὸ γὰρ ἔξωραΐσει τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τῆς ληστείας τοῦ νεο - αποικισμοῦ, στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ, ποὺ ἐκφραστήσει εἶναι οἱ Ἡγωμένες Πολιτεῖες, στὸ γὰρ καμουφλάρει τὴν δέξια ἀντίθεση ποὺ χωρίζει τὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ στὸ γὰρ ἀδυνατίσει ἔτσι τὸν ἐπαναστατικὸν ἀγώνα τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς.

"Ἄν ἀποδεχτοῦμε αὐτὴν τὴν «θεωρία», τότε, ἀφοῦ δὲ ἀποικισμὸς δρίσκεται κοντά στὴν ἔξαλειψή του καὶ η οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη ἔγινε τὸ κεντρικὸν καθήκον τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος, εἶναι φανερὸν δτὶ δὲ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ, τοῦ νεο - αποικισμοῦ καὶ τῶν λαχέδων τους, δὲν χρειάζεται πιά. Καὶ τότε δὲν ἀκολουθεῖ τὸ συμπέρασμα δτὶ μποροῦμε γὰρ ἐγκαταλείψουμε καὶ τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα; "Ἐτσι, καταλαβαίνουμε πώς η «γέα φάση» ποὺ γι' αὐτὴν μιλᾶνε οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ καὶ ποὺ σ' αὐτὴν τὰ οἰκονομικὰ καθήκοντα δρίσκονται στὸ κέντρο τῆς δραστηριότητας, δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ η φάση τῆς μὴ ἀντιπαράθεσης στὸν ἡμεριαλισμό, στὸν ἀποικισμό, κλασσικὸν καὶ νέο καὶ στοὺς λαχέδες τους, φάση δπου τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα ἐξοστραχίζεται.

Συνταγὲς γιὰ τὴν κατάργηση τῆς ἐπανάστασης τῶν καταπιεζόμενων ἔθνῶν.

Σύμφωνα μὲ τὶς λαθεμένες «θεωρίες» τους, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ἐπενόησαν καὶ ἐπεξεργάστηκαν μιὰ σειρὰ ἀπὸ συνταγὲς ποὺ εἶναι σὲ θέση γιατρέψουν δλες τὶς ἀρρώστειες ἀπὸ τὶς δποῖες ὑποφέρουν τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη.

"Ἄς τὶς ἐξετάσουμε:

"Η πρώτη συνταγὴ, διαράκεται εἰρηνικὴ συνύπαρξη καὶ εἰρηνικὴ ἀμιλλα.

Οι καθοδηγητές του ΚΚΣΕ αποδίδουν συνεχῶς σ' αύτό πού δνομάζουν «εἰρηνική συνύπαρξη» και «εἰρηνική δημιλλα» τίς μεγάλες νίκες πού χέρδισε τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρική και στὴ Λατινική Ἀμερική, μετὰ τὸν τερματισμὸν του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ἡ ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς του ΚΚΣΕ λέει: «Στὰ τελευταῖα χρόνια, νέες σπουδαῖες νίκες κατακτήθηκαν στὸν ταξικὸ ἀγώνα του προλεταριάτου και στὸν ἀγώνα τῶν λαῶν γιὰ τὴν ἐθνικὴν ἀπελευθέρωση. Τὸ παγκόσμιο ἐπαναστατικὸ προτσές ἀναπτύσσεται μὲ ἐπιτυχίες, και αὐτὸς μέσα σὲ συνθῆκες εἰρηνικῆς συνύπαρξης».

Ἐπίσης, τονίζουν συχνὰ πώς τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα «ἀναπτύσσεται μέσα σὲ συνθῆκες εἰρηνικῆς συνύπαρξης διαφορετικῶν κοινωνικῶν συστημάτων και οίκονομικῆς δημιλλας τῶν δύο ἀνταγωνιστικῶν συστημάτων», πώς ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξη και ἡ εἰρηνικὴ δημιλλα «ὑποδοθοῦν τὸ ἀπελευθερωτικὸ προτσές, ποὺ ἀπαλλάσσει τοὺς λαοὺς ἀπὸ τὴν οίκονομικὴν κυριαρχία τῶν ξένων μονοπωλιακῶν δργανώσεων», πώς ἐπιτρέπουν «νὰ καταφερθεῖ ἔνα συντριπτικὸ χτύπημα στὸ σύνολο τῶν καπιταλιστικῶν σχέσεων».

Οι σοσιαλιστικὲς χῶρες διφείλουν νὰ ἐφαρμόζουν τὴ λεγινιστικὴ πολιτικὴ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης ἀνάμεσα σὲ χῶρες μὲ διαφορετικὰ κοινωνικὰ συστήματα. Ὁμως, ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξη και ἡ εἰρηνικὴ δημιλλα σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν μποροῦν νὰ ἀντικαταστήσουν τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τῶν λαῶν του κόσμου. Οἱ ἀποικιακὲς και οἱ ἔξαρτημένες χῶρες δὲν θὰ κατακτήσουν τὴ νίκη στὴν ἐθνικὴ τους ἐπανάσταση χωρὶς νὰ στηριχτοῦν πρῶτ' ἀπ' δλα στὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τῶν δικῶν τους λαῶν, και αὐτὸν δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἀντικαταστήσει δ ἀγώνας καμμιὰς ἀλλης χώρας.

Οι καθοδηγητές του ΚΚΣΕ θεωροῦν δτι οἱ ἐπιτυχίες τῆς ἐθνικοαπελευθερωτικῆς ἐπανάστασης δὲν διφείλονται πρὶν ἀπ' δλα στὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τῶν μαζῶν, πώς δ λαδς δὲν μπορεῖ νὰ χειραφετηθεῖ και πώς πρέπει νὰ περιμένει νὰ καταρρεύσει δ ῆμπεριαλισμὸς μόνος του στὴν πορεία τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης

καὶ τῆς εἰρηνικῆς ἄμυλλας. Αὐτὸς οὖσιαστικὰ σημαίνει, πώς τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη, πρέπει νὰ ἀγεχθοῦν τὴν ἡμεριαλιστικὴν καταλήστευσην καὶ ὑποδούλωσην, πώς δὲν πρέπει νὰ ξεσηκωθοῦν καὶ νὰ κάνουν τὴν ἐπαγάστασην.

Ἡ δεύτερη συνταγὴ ὁνομάζεται βοήθεια στὶς καθυστερημένες χῶρες.

Οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ καυχιοῦνται στὸν ἀνώτατο βαθὺδ γιὰ τὸ ρόλο ποὺ παίζει ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια ποὺ δίνουν στὶς νέες ἀνεξάρτητες χῶρες. Ὁ σύντροφος Χρουστσώφ ἔχει δηλώσει πώς αὐτὴ ἡ βοήθεια μπορεῖ νὰ ἐπιτρέψει σ' αὐτὲς τὶς χῶρες «νὰ ἀποφύγουν μιὰ νέα ὑποδούλωση, νὰ ἐπιταχύνουν τὴν πορεία τους πρὸς τὰ ἐμπρόδεις καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν ἀνεμπόδιστη ἐξέλιξη καὶ τὴν ἐπιτάχυνση τῶν ἐσωτερικῶν τους προτοτές, ποὺ θὰ τὶς διδηγήσουν στὸ μεγάλο δρόμο τῆς κοινωνικῆς ἀνάπτυξης, στὸ μεγάλο δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ».

Γιὰ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες, ἀποτελεῖ ὑποχρέωσή τους, ποὺ ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ διεθνισμό, νὰ βοηθοῦν τὶς χῶρες ποὺ ἀπόκτησαν πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ αὐτὴ ἡ βοήθεια ἔχει μεγάλη σημασία. Ἀλλά, δὲν μπορεῖ νὰ γίνει ἀποδεκτὸ σὲ καμμιὰ περίπτωση ὅτι ἡ ἔθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ κοινωνικὴ πρόοδος αὐτῶν τῶν χωρῶν διφεύλεται ἀποκλειστικὰ στὴν οἰκονομικὴ βοήθεια ποὺ παίρνουν ἀπὸ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ δχὶ βασικὰ ἀπὸ τὸν ἐπαγαστατικὸ ἀγώνα τῶν ἵδιων τῶν λαῶν τους.

Ἐπὶ πλέον, γιὰ νὰ μιλήσουμε καθαρά, ἡ πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθήθηκε καὶ δ στόχος ποὺ ἐπιδιώχθηκε στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων χρόνων, ἀπὸ τοὺς καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ στὸ θέμα τῆς βοήθειας πρὸς τὶς χῶρες ποὺ πρόσφατα ἀπόκτησαν τὴν ἀνεξαρτησία τους, προκαλοῦν ἀμφιβολίες. Οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ τηροῦν συχνὰ μιὰ στάση σωβιγμοῦ μεγάλης δύναμης καὶ ἔθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ στὸ θέμα τῆς βοήθειας τους πρὸς τὶς χῶρες ποὺ ἀπόκτησαν πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ ζημιώγουν τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῶν χωρῶν ποὺ παίρνουν τὴν βοήθεια, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μείωση τῆς ἐμπιστοσύνης τους πρὸς τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες. Ὁσογ ἀφορᾶ τὴν βοήθεια τους πρὸς τὴν Ἰνδία, οἱ χρυφές προθέσεις τους εἶναι ἀκόμα πιὸ ἀντιληπτές. Ἀπὸ δλες τὶς χῶρες ποὺ ἀπόκτησαν πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία

τους, ή 'Ινδία είναι η χώρα που παιρνει τη μεγαλύτερη οίκονομική δυνατότητα από τη Σοβιετική Ένωση. Αύτη η δυνατότητα αποσχοπεῖ όλοφάνερα για έγκριση την κυβέρνηση Νεχρού στήν πολιτική της που στρέφεται έναντίον του καρμουνισμού, του λαού και των σοσιαλιστικών χωρών. Οι ίδιοι οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές δήλωσαν πώς αύτή η σοβιετική δυνατότητα «άνταποκρίνεται στά συμφέροντά τους».

'Ακόμα, οι καθοδηγητές του ΚΚΣΕ πρότειναν άνοιχτά συνεργασία στους αμερικάνους ιμπεριαλιστές «για την ένίσχυση των καθυστερημένων χωρών». Σε ένα λόγο του που έχει γραψε στις Ήνωμένες Πολιτείες το Σεπτέμβριο του 1959, ο Χρουστσόφ έλεγε: «οι οίκονομικές μας έπιτυχίες, και οι δικές μας και οι δικές σας, θα χαιρετιστούν από διάκληρο τὸν κόσμο, που περιμένει οι δύο μεγάλες μας δυνάμεις, για να διατηρήσουν ώστε πιό γρήγορα για όλο τον κόσμον οι λαοί που δρίσκονται σὲ μόνιμη καθυστέρηση στήν οίκονομική τους άνάπτυξη».

Γιά φανταστεῖτε! τὸ κυριώτερο προπύργιο του σύγχρονου αποικισμοῦ για θέλει για διατήρηση τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη «για διατήρηση πιό γρήγορα»! Είναι πραγματικά καταπληκτικό πού οι καθοδηγητές του ΚΚΣΕ γίνονται θεληματικά συνεταιροί του νεο - αποικισμοῦ και που υπερηφανεύονται γι' αὐτό.

'Η τρίτη συνταγή διορίζεται άφοπλισμός. Ο Χρουστσόφ είπε: «άφοπλισμός σημαίνει για άφοπλισθούν σί δυνάμεις του πολέμου, για ἔξαλειφθεῖ ο μιλιταρισμός, για άποκλεισθεῖ η ἔνοπλη ἐπέμβαση στις ἐσωτερικές ύποθέσεις δποιασδήποτε χώρας, για ἔξαλειφθούν άλοκληρωτικά και δριστικά δλες οι μορφές του άποικισμοῦ».

'Ο Χρουστσόφ είπε, ἐπίσης: «ό άφοπλισμός θὰ ἔξασφάλιζε τὶς ἀπαραίτητες συνθῆκες γιὰ μιὰ τεράστια αὔξηση τῆς δυνατότητας στὰ γέα ἔθνικὰ κράτη. Εάν, ἀπὸ τὸ σύγολο τῶν πολεμικῶν δαπανῶν στὸν κόσμο, που ισοῦται μὲ 120 δισεκατομμύρια δολλάρια, περικόψουμε μόνο 8 ή 10 τοῖς ἔκατο, μποροῦμε γιὰ ἔξαλειφουμε σὲ εἰκοσι χρόνια, τὴν πεῖνα, τὶς ἀρρώστειες και τὸν ἀναλφαβητισμὸ στὶς περιοχὲς του κόσμου που υποφέρουν ἀπ' αὐτὲς τὶς μάστιγες».

Γιὰ γιὰ ξεσκεπάζουμε τὴν αὔξηση τῶν ἔξοπλισμῶν και τὶς

προετοιμασίες γιὰ πόλεμο τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, ἐμεῖς πάντοτε ὑπογραμμίζαμε τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀγώνα γιὰ τὸ γενικὸ ἀφοπλισμό. Ἀλλὰ τίποτα δὲν ἐπιτρέπει νὰ ισχυριστοῦμε δτὶ δ ἀποικισμὸς θὰ ἔξαλειψθεῖ μέσο τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Καὶ νά, δ Χρουστσώφ παίργει ἀκριβῶς τὸ ὕφος παπᾶ σὲ ὥρα κηρύγματος: σεῖς ποὺ ὑποφέρετε σ' ὅλον τὸν κόσμο, εἴσαστε ἀληθινὰ εὐλογημένοι! ἀρχεῖ γὰ περιμένετε, νὰ περιμένετε οἱ ἡμιπεριαλιστὲς γὰ πετάξουν τὰ ἀπλα τους καὶ η ἐλευθερία θάρθει σὲ σᾶς. Περιμένετε μέχρι ποὺ νὰ δείξουν οἱ ἡμιπεριαλιστὲς εὔσπλαχνία καὶ οἱ φτωχὲς περιοχὲς τοῦ κόσμου θὰ γίγουν ἔνας παράδεισος δπου θὰ τρέχει γάλα καὶ μέλι!

Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπλῶς αὐταπάτη, εἶναι δπιο γιὰ νὰ ἀποκοινίζεται δ λαδός.

Ἡ τέταρτη συνταγὴ δνομάζεται ἔξαλειψη τοῦ ἀποικισμοῦ μέσω τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ο Χρουστσώφ ὑποστηρίζει δτὶ ἀν τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη πάρουν μέτρα γιὰ τὴν ἔξαλειψη τοῦ ἀποικιακοῦ συστήματος, «οἱ λαοὶ ποὺ ὑποφέρουν τώρα ἀπὸ τὴν ταπείνωση ποὺ γεννᾶ η ἔνη κυριαρχία, θὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν ἔνεικὸ ζυγὸ καὶ θὰ ἀποκτήσουν μιὰ ἄμεση καὶ φωτεινὴ προοπτικὴ γιὰ τὴν εἰρηνικὴ ἀπελευθέρωση τους».

Σ' ἔνα λόγο του στὴ Γενικὴ Συγέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1960, ὁ Χρουστσώφ δήλωσε: «Ποιός, ἀν δχι ὁ Ὁργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὀφείλει γὰ ἐργασθεῖ γιὰ τὴν ἔξαλειψη τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀποικιακῆς διαχυθέρνησης;». Πρόκειται γιὰ κάτι τὸ ἀκατανόητο! Σύμφωνα μὲ τὴν ἀποφη τοῦ Χρουστσώφ, οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ τῆς Ἄσιας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς δὲν θὰ ἐπρεπε καὶ δὲν θὰ ήταν σὲ τέσση γὰ ἔξαλειψουν οἱ ἴδιοι τὴν ἀποικιοκρατία, καὶ δὲ θὰ μποροῦσαν παρὰ νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴ λύση τοῦ ζητήματος αὐτοῦ στὰ Ἡνωμένα Ἐθνη.

Σ' αὐτὴ τὴ Γενικὴ Συγέλευση τοῦ ΟΗΕ ὁ Χρουστσώφ δήλωσε ἀκόμα: «... νὰ γιατὶ ἀπευθυνόμαστε στὴ λογικὴ καὶ στὴν ὀξυδέρκεια τῶν λαῶν τῶν δυτικῶν χωρῶν, στὶς κυβερνήσεις καὶ στοὺς ἐκπροσώπους τους σ' αὐτὴ τὴν ὑψηλὴ συγέλευση: "Ἄσ προχωρήσουμε στὴ λήψη μέτρων γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ καθεστῶ-

τος τῆς ἀποικιακῆς διακυβέρνησης καὶ ἃς ἐπιταχύνουμε ἔτσι τὴν ἴστορικὴν αὐτὴν πορείαν ποὺ ὑπαγορεύει ἡ λογικὴ τῶν πραγμάτων». Βλέπουμε δτὶ δτὰν δ Χρουστσώφ ἐπικαλεῖται τὴν δοκίμεια τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἶναι σὰ νὰ ζητάει τὴν δοκίμεια τῶν ἡμπεριαλιστῶν. Τὰ γεγονότα ἀποδείχγουν δτὶ δ ΟΗΕ ποὺ ἐλέγχεται καὶ τώρα ἀκόμα ἀπὸ τὸν ἡμπεριαλισμὸν δὲν δοκίμα παρὰ γιὰ τὴν διατήρηση καὶ ἐνίσχυση τῆς ἀποικιακῆς κυριαρχίας καὶ ὅχι γιὰ τὴν ἐξάλειψη μὲ δποιοδήποτε τρόπο τοῦ ἀποικισμοῦ.

Μὲ μιὰ λέξη, ἡ πανάκεια ποὺ ἐπενόησαν οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ γιὰ τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ κάνει πιστευτὸ δτὶ δ ἡμπεριαλισμὸς θὰ ἀπαργηθεῖ τὸν ἀποικισμό, πὼς θὰ παραχωρήσει τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀγεξάρτησία στὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ τοὺς καταπιεζόμενους λαούς, καὶ πὼς κατὰ συνέπεια, δλες οἱ ἐπαναστατικὲς θεωρίες, ίδεες καὶ ἀγῶνες εἶναι ἕπερασμένα πράγματα, περιττὰ καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθοῦν.

**Ἐναντίον τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα.*

Ἄν ἡ καθοδηγηση τοῦ ΚΚΣΕ προσπαθεῖ μὲ ἐλα τὰ μέσα νὰ κάνει τοὺς λαούς τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς νὰ ἀπαργηθοῦν τὸν ἐπαναστατικὸ τους ἀγώνα, εἶναι γιατὶ τρέμει μπροστὰ στὴν ἐπανάσταση ποὺ ξεχύνεται σὰ θύελλα παρ' δλο δτὶ μιλάει γιὰ ὑποστήριξη στὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα καὶ στοὺς ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους.

Ἡ καθοδηγηση τοῦ ΚΚΣΕ διαθέτει μιὰ περίφημη «θεωρία» σύμφωνα μὲ τὴν δποία «ἔνας μικρὸς σπινθήρας μπορεῖ νὰ προκαλέσει παγκόσμιο πόλεμο» καὶ δτὶ ἔνας παγκόσμιος πόλεμος θὰ εἶναι ἀπαραίτητα θερμοπυρηνικὸς καὶ θὰ σημαίνει καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπότητας. Ἐπίσης δ Χρουστσώφ διακηρύσσει δτὶ «στὴν ἐποχή μας, οἱ «τοπικοὶ πόλεμοι» εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνοι» καὶ πὼς «θὰ ἐργαστοῦμε ἐπίμονα γιὰ τὸ σδύσμα τῶν σπινθήρων ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ ἀνάψουν τὶς φλόγες τοῦ πολέμου». Ἔτσι αὐτός, δὲν κάνει καμμιὰ διάχριση ἀνάμεσα στοὺς δίκαιους πολέμους καὶ στοὺς ἄδικους πολέμους καὶ κατὰ συνέπεια ἐγκαταλείπει τὴν καμμουνιστικὴ θέση γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν δίκαιων πολέμων.

Τὰ δεκαοχτώ χρόνια ποὺ πέρασαν μετά τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο δείχνουν ὅτι ἔθνικοαπελευθερωτικοὶ πόλεις οἱ οἵηναι ἀναπόφευκτοι γιὰ δόσον καιρὸν οἱ ίμπεριαλιστὲς καὶ οἱ λακέδες τους θὰ προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν χτηγώδη κυριαρχία τους μὲ τὶς ξιφολόγχες τους καὶ θὰ καταφεύγουν στὴ δία γιὰ νὰ καταστείλουν τὶς ἐπαγαστάσεις τῶν καταπιεζόμενων ἔθνων. Οἱ ἐπαναστατικοὶ πόλεμοι κάθε ἔκτασης ποὺ κατευθύνονται ἐναντίον τῶν ίμπεριαλιστῶν, καὶ τῶν λακέδων τους, καὶ ποὺ δὲν ἔπαψαν ποτέ, ὑποσκάπτουν τὶς φιλοπόλεμες δυνάμεις τοῦ ίμπεριαλισμοῦ, ἐνισχύουν τὶς δυνάμεις ποὺ ὑπερασπίζονται τὴν παγκόσμια εἰρήνη καὶ συντελοῦν μὲ ἐνεργητικὸ τρόπο στὴν ἀνατροπὴ τῶν σχεδίων τῶν ίμπεριαλιστῶν γιὰ τὴν ἐξαπόλυση ἐνὸς παγκόσμου πολέμου. Γιὰ νὰ μιλήσουμε καθαρά, οἱ κραυγὲς τοῦ Χρουστσώφ γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς «κατάσθεσης» τῶν σπινθήρων τῆς ἐπανάστασης πρὸς τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης εἶναι μιὰ ἀπόπειρα νὰ χτυπήθει ἡ ἐπανάσταση στὸ δνομα τῆς ὑπεράσπισης τῆς εἰρήνης.

Ξεκινώντας ἀκριβῶς ἀπ’ τὶς λαθεμένες αὐτὲς ἀπόψεις καὶ τὴν λαθεμένη αὐτὴ πολιτικὴ, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ὅχι μόνο ζητοῦν ἀπὸ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη νὰ ἀπαργυρθοῦν τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσὴ τους καὶ νὰ «συνυπάρξουν εἰρηνικὰ» μὲ τοὺς ίμπεριαλιστὲς καὶ τοὺς ἀποικιστές, ἀλλὰ παιροῦν τὸ μέρος τῶν ίμπεριαλιστῶν καὶ καταφεύγουν σὲ διάφορες μεθόδους γιὰ τὸ σύσιμο τῶν σπινθήρων τῆς ἐπανάστασης στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ.

“Ας πάρουμε γιὰ παράδειγμα τὸν ἔθνικοαπελευθερωτικὸ πόλεμο τοῦ λαοῦ τῆς Ἀλγερίας. Ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, ὅχι μόνο δὲν ἔδωσε καμμιὰ ὑποστήριξη στὸν πόλεμο αὐτὸν γιὰ ἐνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα, ἀλλὰ πῆρε καὶ τὸ μέρος τοῦ γαλλικοῦ ίμπεριαλισμοῦ. Ὁ Χρουστσώφ θεωροῦσε τὴν ὑπόθεση τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλγερίας σὰν μιὰ «ἐσωτερικὴ ὑπόθεση» τῆς Γαλλίας. Μιλώντας γιὰ τὸ Ἀλγερινὸ πρόβλημα στὶς 3 Ὁκτωβρίου 1955, δήλωσε: «Πρῶτα - πρῶτα, θεωροῦσα καὶ θεωρῶ δτι ἡ Σοδιετικὴ Ἐνωση δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνει στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις ἄλλων χωρῶν». Καὶ σὲ μιὰ συνέντευξη ποὺ έδωσε στὶς 27 Μαρτίου 1958 στὸν ἀνταποκριτὴ τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδας

«Φιγκαρό» δήλωσε όχόρα: «Δὲν ἐπιθυμοῦμε τὴν ἔξασθένηση τῆς Γαλλίας, ἐπιθυμοῦμε γὰρ γίνει όχόρα πιὸ μεγάλη».

Γιὰ νὰ ἀποχτήσει τὴν εὔνοια τῶν γάλλων ἡμπεριαλιστῶν ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, δὲν τολμοῦσε γιὰ ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα νὰ ἀναγνωρίσει τὴν Προσωρινὴ Κυβέρνηση τῆς Ἀλγερινῆς Δημοκρατίας, καὶ μόνον έταν ἡ νίκη τοῦ Ἀλγερινοῦ λαοῦ στὸν πόλεμο ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Γαλλίας δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ἀμφισβηθεῖ καὶ ἡ Γαλλία ἀναγκάστηκε νὰ ἀναγνωρίσει τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλγερίας, ἀναγνώρισε ἐπιευθύνενα τὴν Ἀλγερία. Η αἰσχρὴ στάση τῆς ντρόπιασε τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες. Κι' ὥστε ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ δγάζει δόξα ἀπ' αὐτὴ τὴν ντροπὴ καὶ ἰσχυρίζεται δτὶ ἡ νίκη ποὺ πλήρωσε μὲ τὸ αἷμα του δ Ἀλγερινὸς λαὸς, κατακτήθηκε ἐπίσης χάρη στὴν πολιτικὴ τῆς τῆς «εἱρηνικῆς συγύπταρξης».

Ἐρχόμαστε στὸ ρόλο ποὺ ἔπαιξαν οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ στὸ πρόδρομα τοῦ Κογκό. Ὁχι μόνο ἀργήθηκαν γὰρ ὑποστηρίξουν δραστήρια τὸν ἐνοπλὸ ἀγώνα τοῦ Κογκολέζικου λαοῦ ἐναντίον τοῦ ἀποικισμοῦ, ἀλλὰ φρόντισαν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὸν ἀμερικανικὸ ἡμπεριαλισμὸ γιὰ νὰ σοήσουν τὸν σπινθήρα στὸ Κογκό.

Στὶς 13 Ἰουλίου 1960, ἡ Σοδιετικὴ Ἐνωση μαζὶ μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ψήφισε στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ μιὰ ἀπόφαση γιὰ τὴν ἀποστολὴ δυνάμεων τοῦ ΟΗΕ στὸ Κογκό, βοήθησε ἔτσι τὸν ἀμερικανικὸ ἡμπεριαλισμὸ χρησιμοποιώντας τὴν σημαία τοῦ ΟΗΕ νὰ ἐπέμβει ἐνοπλὰ στὸ Κογκό, καὶ προμήθευσε μεταφορικὰ μέσα στὶς δυνάμεις τοῦ ΟΗΕ. Ο Χρουστσόφ ἔλεγε στὶς 15 Ἰουλίου σ' ἓνα τηλεγράφημα πρὸς τοὺς Καζαβούμπου καὶ Λουμπίπα, πώς «τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἔχανε ἓνα χρήσιμο ἔργο». Μετὰ ἀπ' αὐτό, δ σοδιετικὸς τύπος ἐγκωμίασε ἀφειδώλευτα τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη γιὰ τὴν «βοήθεια ποὺ δίνουν στὴν κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τοῦ Κογκό, γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς ἐθνικῆς τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοτέλειας» καὶ ἐξέφραξε τὴν ἐλπίδα δτὶ τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη «θὰ υίοθετοῦσαν δραστήρια μέτρα». Στὶς δηλώσεις τῆς τῆς 21 Αὐγούστου καὶ τῆς 10 Σεπτεμβρίου ἡ σοδιετικὴ κυβέρνηση ἐγκωμίασε

για διάλλη μιὰ φορὰ τὰ 'Ηνωμένα 'Εθνη ποὺ ἀσχολοῦνταν μὲ τὴν καταστολὴ τοῦ Κογκολέζικου λαοῦ.

Τὸ 1961, ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ ἔπεισε τὸν Γκιζένκα νὰ παραστεῖ στὸ Κοινοβούλιο τοῦ Κογκό, ποὺ συγκλήθηκε κάτω ἀπὸ τὴν «προστασία» τῶν στρατευμάτων τοῦ ΟΗΕ καὶ νὰ συμμετάσχει στὴν κυβέρνηση ἀνδρεικέλων. Διατύπωσε σὲ δήλωσή της, τὸν ψεύτικο ἴσχυρισμὸν δτὶ ἡ σύγκληση τοῦ Κογκολέζικου Κοινοβούλιου ἦταν «ἔνα μεγάλο γεγονός στὴ ζωὴ τῆς νέας δημοκρατίας» καὶ «μία γίκη τῶν ἐθνικῶν δυγάμεων».

Εἶναι δλοφάγερο, πώς αὐτὴ ἡ λαθεμένη πολιτικὴ τῆς καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ, πρόσφερε μιὰ μεγάλη ὑπηρεσία στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸν στὴν ἐπιδρομὴ του στὸ Κογκό. Ὁ Λουμούμπα κατακρεουργήθηκε, ὁ Γκιζένκα φυλακίσθηκε, πλῆθος ἄλλοι πατριῶτες καταδιώχτηκαν καὶ ὁ ἀγώνας τοῦ Κογκό γιὰ τὴν ἐθνική του ἀνεξαρτησία ὑποχώρησε. Ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ δὲν αἰσθάνεται καμμὰ εὐθύνη γιὰ δλα αὐτά;

* * * Η ζώνη ὅπου συγκεντρώνονται οἱ ἀντιθέσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Εἶναι ἐντελῶς φυσικό, ποὺ οἱ ἐπαναστάτες τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς ἀπέρριψαν τὰ λόγια καὶ τὶς ἐνέργειες τῶν καθοδηγητῶν τοῦ ΚΚΣΕ, ἐναντίον τοῦ ἐθνικο-απελευθερωτικοῦ κινήματος καὶ τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν πολέμων. Ἄλλα οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ δὲν ἔνγαλαν ἀπὸ δῶ τὸ δίδαγμα ποὺ ἔπρεπε καὶ δὲν ἄλλαξαν τὴν λαθεμένη γραμμὴ καὶ πολιτικὴ τους. Ἀντίθετα, μετὰ τὸν ἔξευτελισμὸν ποὺ δέχτηκαν, προχώρησαν μανασμένοι σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ συκοφαντικὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Κ.Κ. Κίνας καὶ ἄλλων μαρξιστικῶν λεγινιστικῶν κομμάτων.

Ἡ ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ, ἀποδίδει στὸ Κ.Κ. Κίνας δτὶ παρούσιασε μιὰ «νέα θεωρία». Λέει: «Ἄυτὸ τὸ βλέπουμε στὴ νέα τους «θεωρία», σύμφωνα μὲ τὴν δποίᾳ ἡ βασικὴ ἀντίθεση τῆς ἐποχῆς μας, βλέπετε, εἶναι, δχι ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ σοσιαλισμὸν καὶ στὸν ἴμπεριαλισμό, ἄλλα ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίγημα καὶ στὸν

ιμπεριαλισμό. Κατά τὴν ἀποφή τῶν κινέζων συντρόφων, ἡ ἀποφασιστικὴ δύναμη στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ιμπεριαλισμοῦ, δὲν εἶναι τὸ παγκόσμιο σύστημα τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ δὲν ἀγώνας τῆς διεθνοῦς ἔργατικῆς τάξης, ἀλλὰ τὸ ἔθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα».

‘Απὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος δλ’ αὐτὰ εἶναι μιὰ ἐπινόηση. Στὴν ἐπιστολὴν μας τῆς 14 ὸιουγίου καθορίζαμε πῶς οἱ βασικὲς ἀντίθεσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου εἶναι οἱ παρακάτω: ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ στὸ ιμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο, ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ προλεταριάτο καὶ τὴν ἀστικὴ τάξη σὲ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς καπιταλιστικὲς χῶρες, ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ στὸν ιμπεριαλισμὸ καὶ ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὶς ιμπεριαλιστικὲς χῶρες καὶ ἀνάμεσα στὶς δημάρκους τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου. Προσδιορίσαμε ἀκόμα: Ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ στὸ ιμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο εἶναι ἀντίθεση ἀνάμεσα σὲ δύο ρίζικὰ διαφορετικὰ κοινωνικὰ συστήματα, στὸ σοσιαλισμὸ καὶ στὸν καπιταλισμό. Ἡ ἀντίθεση αὐτὴ ἀναμφισβήτητα εἶναι πολὺ δξεία. Ἀλλὰ οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς δὲν πρέπει νὰ θεωροῦν δτι οἱ ἀντίθεσεις σὲ παγκόσμια κλίμακα ἀνάγονται ἀπλῶς καὶ μόνο στὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ σοσιαλιστικὸ καὶ στὸ ιμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο.

Ἡ ἀποφή μας εἶναι καθαρὴ δπως καὶ ἡ ἡμέρα. Στὴν ἐπιστολὴν μας τῆς 14 ὸιουγίου, μιλήσαμε γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ἐπανάσταση στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ τὴ σημασία καὶ τὸ ρόλο τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος. Νά τι εἴπαμε:

1) «Στὶς ἔκτεταμένες περιοχὲς τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς εἶναι συγκεντρωμένες οἱ διάφορες ἀντίθεσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου. Αὔτες οἱ περιοχὲς εἶναι οἱ πιὸ τρωτὲς ἀπ’ ὅσες δρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ ιμπεριαλισμοῦ καὶ ἀποτελοῦν σήμερα τὴν κύρια ζώνη τῆς παγκόσμιας ἐπαναστατικῆς θύελλας, ποὺ καταφέρει ἀμεσα πλήγματα ..ατὰ τοῦ ιμπεριαλισμοῦ».

2) «Τὸ ἔθνικοδημοκρατικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν πε-

ριοχῶν αὐτῶν καὶ τὸ διεθνὲς σοσιαλιστικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα εἶναι τὰ δύο μεγάλα ιστορικὰ ρεύματα τῆς ἐποχῆς μας».

3) «Οἱ ἔθνικοδημοκρατικὲς ἐπαναστάσεις τῶν περιοχῶν αὐτῶν ἀποτελοῦν σημαντικὸ συστατικὸ τμῆμα τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης τῆς ἐποχῆς μας».

4) «Ο ἀντικυπεριαλιστικὸς καὶ ἐπαναστατικὸς ἀγώνας τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καταφέρει πλήρηματα καὶ ὑπονομεύει σημαντικὰ τίς δύσεις τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεο - αποικισμοῦ, ἀποτελεῖ μὰ πανίσχυρη δύναμη γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης στὴν ἐποχή μας».

5) «Γι' αὐτὸ μὲ μὰ δριαμένη ἔννοια, ἡ δλη ὑπόθεση τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης ἔξαρταται ἀπὸ τὴν τελικὴ ἔκβαση τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα ποὺ διεξάγουν οἱ λαοὶ τῶν περιοχῶν αὐτῶν, οἱ δποῖοι ἀποτελοῦν τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ παγκόσμου πληθυσμοῦ».

6) «Γι' αὐτὸ δ ἐπαναστατικὸς ἀγώνας τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἐγκαντίον τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ, δὲν εἶναι ἔνα ζήτημα μὲ τοπικὴ σημασία, ἀλλὰ ἔνα ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ τὴν δλη ὑπόθεση τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης».

Αὐτὲς εἶναι θέσεις μαρξιστικὲς - λεκγιστικές, εἶναι συμπεράσματα ποὺ δργῆκαν ἀπὸ μὰ ἐπιστημονικὴ ἀνάλυση τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητας τῆς ἐποχῆς μας.

Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἀργηθεῖ δτι στὴν παροῦσα στιγμὴ ὑπάρχει μὰ πολὺ εύνοϊκὴ κατάσταση γιὰ τὴν ἐπανάσταση στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ. Οἱ ἔθνικοαπελευθερωτικὲς ἐπαναστάσεις στὴν Ἀσία, Ἀφρικὴ καὶ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ἀποτελοῦν σήμερα τίς πιὸ σημαντικὲς δυνάμεις ποὺ καταφέρουν σημαντικὰ πλήρηματα στὸν ἡμπεριαλισμό. Ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Λατινικὴ Ἀμερικὴ εἶναι οἱ περιοχὲς δπου συγκεντρώνονται οἱ ἀντιθέσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Τὸ σημεῖο συγκέντωσης τῶν ἀντιθέσεων τοῦ κόσμου, τὸ σημεῖο συγκέντρωσης τοῦ παγκόσμου πολιτικοῦ ἀγώνα δὲν εἶναι

ἀναλλοίωτο, ἀλλὰ ἔξαρταται ἀπὸ τις διακυμάνσεις τοῦ ἀγώνα σὲ διεθνῆ κλίμακα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπαναστατικὴν συγκυρία.

Εἴμαστε βέβαιοι πώς μὲ τὴν ἀνάπτυξην τῶν ἀντιθέσεων καὶ τῆς πάλης ἀνάμεσα στὸ προλεταριάτο καὶ τὴν ἀστικὴν τάξη, θαρρεῖ ἡ μεγάλη μέρα ποὺ μᾶς μεγάλη μάχη θὰ ξεσπάσει στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ στὴ Βόρεια Ἀμερική, λίκυο τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ καρδιὰ τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ. Εἶναι ἔξω ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία πώς ἔχεινη ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ ἡ Βόρεια Ἀμερική, θὰ γίνουν τὸ σημεῖο συγκέντρωσης τοῦ παγκόσμου πολιτικοῦ ἀγώνα, τὸ σημεῖο συγκέντρωσης τῶν ἀντιθέσεων τοῦ κόσμου.

‘Ο Λένιν ἔλεγε τὸ 1913 πώς «ἀνοίγεται στὴν Ἀσία μᾶς νέα πηγὴ μεγάλων παγκόσμιων θυελλῶν... ζοῦμε σήμερα, ἀκριβῶς στὴν ἐποχὴν αὐτῶν τῶν θυελλῶν καὶ τῆς ἀντίστροφης ἀντανάκλασής τους στὴν Εὐρώπη». (1)

‘Ο Στάλιν ἔλεγε τὸ 1925: «Οἱ ἀποικιακὲς χῶρες ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα μετόπισθεν τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ. Η ἐπαναστατικοποίηση αὐτῶν τῶν μετόπισθεν θὰ ὑπονομεύσει ἀναπόφευκτα τὸν ἡμιπεριαλισμό, ὅχι μόνο γιατὶ θὰ τοῦ ἀποστερήσει αὐτὰ τὰ μετόπισθεν, ἀλλὰ γιατὶ ἡ ἐπανάσταση στὴν Ἀνατολὴ θὰ παίξει δπωσδήποτε ἔναν ἀποφασιστικὸν ρόλο στὴν δξυνση τῆς ἐπαναστατικῆς κρίσης στὴ Δύση». (2)

Διαψεύσθηκαν δὲ Λένιν καὶ δ Στάλιν; Αὐτοὶ οἱ συλλογισμοὶ ἀλλωστε, ἀποτελοῦν ἀπὸ πάρα πολὺ καυρὸν τὸ ἀλφα - βήτα τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ. Τώρα ποὺ οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ προσπαθοῦν μανιασμένα νὰ περιορίσουν τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα, εἶναι φανερὸ δτι θέλουν νὰ ἀγνοοῦν ἀκόμα καὶ τὸ ἀλφα - βήτα τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ τὰ δλοφάνερα γεγονότα ποὺ συμβαίνουν κάτω ἀπὸ τὴν μύτη τους.

‘Η παραμόρφωση τῆς λενινιστικῆς ἀντίληψης γιὰ τὸν καθοδηγητικὸν ρόλο στὴν ἐπανάσταση.

Στὴν ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ τῆς 14 Ιουλίου ἡ Κεντρικὴ Ἐπι-

1. ΛΕΝΙΝ : Ἔργα, Τόμος 7ος.

2. ΣΤΑΛΙΝ : Ἔργα, Τόμος 7ος.

τροπή του ΚΚΣΕ έπιτίθεται έπίσης έναντίον της αποψης του ΚΚΚ σχετικά μὲ τὸν καθοδηγητικὸν ρόλο τοῦ προλεταριάτου στὸ ἔθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα. Ἡ ἐπιστολὴ λέει: «Οἱ κινέζοι σύντροφοι θέλουν γὰ «διορθώσουν» τὸ Λένιν καὶ γὰ ἀποδεῖξουν πῶς ἡ ἡγετικὴ δύναμη στὸν παγκόσμιο ἀγώνα έναντίον τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ πρέπει γὰ εἶναι ὅχι ἡ ἐργατικὴ τάξη, ἀλλὰ ἡ μικρο-αστικὴ τάξη ἡ ἡ ἔθνικὴ ἀστικὴ τάξη καὶ ἀκόμα «δρισμένοι βασιληάδες, πρίγκηπες καὶ ἀριστοκράτες πατριώτες».

Ἐδῶ πρόκειται γιὰ μιὰ ἐσκεμμένη διαστρέβλωση τῆς αποψης τοῦ Κ.Κ.Κ.

Μιλώντας γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀνάληψης τῆς καθοδήγησης τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος ἀπὸ τὸ προλεταριάτο, ἡ ἐπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΚ λέει: «Ἡ ἱστορία ἐμπιστεύθηκε στὰ προλεταριακὰ κόμματα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ τὴν ἔγδοξη ἀποστολή, γὰ σηκώσουν φηλὰ τὴ σημαία τῆς ἀντικομμουνιστικῆς, ἀντιαποικιακῆς καὶ ἀντιγεο - αποικιακῆς πάλης, τὴ σημαία τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, γὰ σταθοῦν στὶς πρῶτες γραμμὲς τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ ἐπαγαστατικοῦ κινήματος καὶ γὰ ἀγωνιστοῦν γιὰ ἕνα σοσιαλιστικὸν μέλλον... πάνω στὴ βάση τῆς ἐργατο - αγροτικῆς συμμαχίας, τὸ προλεταριάτο καὶ τὸ κόμμα του πρέπει γὰ ἔγώσουν δλα τὰ στρώματα ποὺ μποροῦν γὰ ἔγωθοῦν καὶ γὰ δργανώσουν ἕνα πλατύ ἑνιαῖο μέτωπο έναντίον τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του. Ἡ στερέωση καὶ ἀνάπτυξη αὐτοῦ τοῦ ἑνιαίου μετώπου ἀπαιτεῖ ὅπως τὸ κόμμα τοῦ προλεταριάτου διατηρήσει τὴν ἀνεξαρτησία του στὸν ἰδεολογικὸν, πολιτικὸν καὶ δργανωτικὸν τομέα καὶ κρατήσει σταθερὰ στὰ χέρια του τὴν ἡγεσία τῆς ἐπανάστασης».

Μιλώντας γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς συγκρότησης ἐνὸς πλατειοῦ ἑνιαίου ἀντικομμουνιστικοῦ μετώπου στοὺς κόλπους τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος, ἡ ἐπιστολὴ τῆς 14 Ιουνίου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΚ λέει: «Τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ ἀντι - γεο - αποικιακῆς πάλης, τὴ σημαία τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας Ἀμερικὴ δρίσκονται μπροστὰ στὸ ἐπεῖγον καθῆκον ποὺ εἶναι ἡ πάλη έναντίον τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του. Σ' αὐτὲς τὶς περιοχὲς ἔξαιρετικὰ μεγάλα τμῆματα τοῦ πλη-

θυσμοῦ ἀργοῦνται γὰς εἶναι δοῦλοι τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ. Σ' αὐτὰ περιλαμβάνονται δχι μόνο ἔργατες, ἀγρότες, διανοούμενοι καὶ στοιχεῖα τῆς μικροαστικῆς τάξης, ἀλλὰ ἀκόμα ἡ πατριωτικὴ ἐθνικὴ ἀστικὴ τάξη καὶ δριψμένοι θασιληάδες, πρίγκηπες καὶ ἀριστοχράτες πατριῶτες».

Αὐτὲς οἱ ἀπόψεις εἶναι ἔγτελῶς καθαρές. Εἶναι ἀπαραίτητο, στοὺς κόλπους τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος, νὰ ἀποδίδουμε ἴδιαίτερη σημασία ταυτόχρονα καὶ στὴν προλεταριακὴ ἡγεσία καὶ στὴ συγκρότηση ἐνδεικτικοῦ πλατειοῦ ἐνιαίου ἀντιιμπεριαλιστικοῦ μετώπου. Εἶναι λαθεμένες αὐτὲς οἱ ἀπόψεις; Γιατί ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ παραμορφώγει καὶ χτυπάει αὐτές τις δρθὲς ἀπόψεις;

Δὲν εἴμαστε ἐμεῖς ποὺ ἔγκαταλείψαμε τὴν λεγιγιστικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν προλεταριακὴ ἡγεσία τῆς ἐπανάστασης, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ.

'Η πλήρης παραίτηση ἀπὸ τὸ καθῆκον τῆς πάλης ἐναντίον τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ ἀποικισμοῦ, ἡ δλοκληρωτικὴ ἀρνηση τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ πολέμου, σύμφωνα μὲ τὴν λαθεμένη γραμμὴ τῶν καθοδηγητῶν τοῦ ΚΚΣΕ θὰ ίσοδυναμοῦσε γιὰ τὸ προλεταριάτο καὶ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν καὶ χωρῶν μὲ τὴν ἔγκατάλειψη τῆς πατριωτικῆς σημαίας τοῦ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς πάλης γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ μὲ τὴν παράδοσή της σὲ ἄλλους. Κι' ἀν συνέβαινε αὐτό, πῶς θὰ μποροῦσε νὰ μπαίνει ἀκόμα πρόσδλημα ἐνιαίου ἀντιιμπεριαλιστικοῦ μετώπου ἢ προλεταριακῆς ἡγεσίας;

Μιὰ ἄλλη ἰδέα ποὺ προπαγανδίζουν συχνὰ οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ, εἶναι πῶς μιὰ χώρα μπορεῖ νὰ οἰκοδομήσει τὸ σοσιαλισμό, κάτω ἀπὸ ὅποιαδήποτε ἡγεσία, ἀκόμα κι' ἀν πρόκειται γιὰ τὴν ἡγεσία ἐνδεικτικοῦ ἐθνικιστή, δπως δ Νεχρού. Αὐτὸς ἀποτελεῖ μιὰ ἀκόμα μεγαλύτερη ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ἰδέα τῆς προλεταριακῆς καθοδήγησης.

Στὴν ἀνοιχτὴ της ἐπιστολὴ, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΚΚΣΕ ἔρμηνεύει λαθεμένα τὶς σχέσεις ἀμοιβαίας ὑποστήριξης ἀνάμεσα στὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ στὸ ἔργατικὸ κίνημα τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά καὶ στὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα ἀπὸ τὴν ἄλλη — βεβαιώνοντας πώς τὸ τε-

λευταῖο θὰ ἔπρεπε γὰρ καθοδηγεῖται ἀπὸ τις σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ ἀπὸ τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῶν μητροπόλεων. Ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ ἐπιψένει στὸν ἴσχυρισμὸ δτὶ «βασίζεται» στὴ λενινιστικὴ ἀντίληψη σχετικὰ μὲ τὴν προλεταριακὴν ἡγεσία. Εἶναι δλοφάνερο δτὶ ἐδῶ πρόκειται γιὰ μιὰ χονδροειδὴ παραμόρφωση καὶ διαστρέβλωση τῆς ἀντίληψης τοῦ Λένιν. Κι' αὐτὸ δείχνει δτὶ οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ἐπιδιώκουν γὰρ ἐπιβάλλουν στὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν τὴ γραμμὴ τους τῆς κατάργησης τῆς ἐπανάστασης.

‘Ο δρόμος τοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ.

Στὴν ἀνοιχτὴ τους ἐπιστολὴ τῆς 14 Ιουλίου, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ προσπαθοῦν γὰρ φορτώσουν ἔνα ἔγκλημα στὸ ΚΚΚ, προσάλλοντας τὸν ἴσχυρισμὸ πὼς οἱ κινέζοι σύντροφοι «ἀπομνώνουν» «τὸ ἐθνικοπελευθερωτικὸ κίνημα ἀπὸ τὴ διεθνῆ ἐργατικὴ τάξη καὶ ἀπὸ τὸ γέννημά της, τὸ παγκόσμιο σύστημα τοῦ σοσιαλισμοῦ». Μᾶς κατηγοροῦν ἀκόμα δτὶ «ξεκόδοιμε» τὸ ἐθνικοπελευθερωτικὸ κίνημα ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα καὶ ἀπὸ τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῶν δυτικῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν καὶ δτὶ «ἀντιπαραθέτομε» τὸ ἔνα στὸ ἄλλο. Υπάρχουν κομμουνιστές, τοῦ εἰδους τῶν καθοδηγητῶν τοῦ Γαλλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ποὺ τὰ παπαγαλίζουν δλα αὐτὰ δροντερά.

‘Αλλὰ τί λένε τὰ γεγονότα; ‘Ακριβῶς οἱ ἔδιοι οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ καὶ οἱ δπαδοί τους μὴ παρέχοντας καμιαὶ ὑποστήριξη καὶ ἀκόμα παρεμβάλλοντας ἐμπόδια στὸ ἐθνικοπελευθερωτικὸ κίνημα, ἀντιπαραθέτουν αὐτὸ τὸ κίνημα στὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ στὸ ἐργατικὸ κίνημα τῶν δυτικῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν.

Τὸ ΚΚΚ θεωροῦσε πάντοτε δτὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ ἀγῶνες τῶν λαῶν πρέπει γὰρ ὑποστηρίζονται ἀμοιβαῖα. Ἀντιμετωπίζαμε πάντοτε τὸ ἐθνικοπελευθερωτικὸ κίνημα ἀπὸ τὴν ἀποψη τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ, ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης παριένης στὸ σύγολό της. Πιστεύουμε δτὶ ἡ νικηφόρα ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικοπελευθερωτικῆς ἐπανάστασης ἔχει τεράστια σημασία γιὰ

τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο, τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν καὶ γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης.

Ἄλλὰ οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ καὶ οἱ δπαδοὶ τους ἀρνοῦνται νὰ τὰ δεχτοῦν δλ' αὐτά. Δὲν μιλᾶνε παρὰ γιὰ τὴν ὑποστήριξη ποὺ προσφέρει τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο στὸ ἔθνικο-απελευθερωτικὸ κίνημα καὶ ἀρνοῦνται τὴν ὑποστήριξη ποὺ προσφέρει αὐτὸ τὸ τελευταῖο στὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο. Μιλᾶνε ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸ ρόλο ποὺ παῖζει τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῶν δυτικῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ περιορίζουν ἢ ἀρνοῦνται τὸ ρόλο ποὺ παῖζει στὸν ἕδιο τομέα τὸ ἔθνικο-απελευθερωτικὸ κίνημα. Ἡ θέση τους ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ μαρξισμό - λενιγισμό, παραγγωρίζει τὰ γεγονότα καὶ εἶγαι ἐπομένως ἐσφαλμένη.

Ο τρόπος ἀντιμετώπισης τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ στὴν ἐπανάσταση τῶν καταπιεζόμενων ἔθνῶν, ἀνάμεσα στὸ ἐργατικὸ κίνημα τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν καὶ στὴν ἐπανάσταση τῶν καταπιεζόμενων ἔθνῶν εἶγαι ἐνα σπουδαῖο πρόβλημα ἀρχῆς: θὰ διατηρήσουμε ἢ θὰ ἐγκαταλείψουμε τὸ μαρξισμό - λενιγισμό καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό;

Σύμφωνα μὲ τὸ μαρξισμό - λενιγισμό καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό, κάθε γιανηφόρα σοσιαλιστικὴ χώρα, δφείλει νὰ ὑποστηρίζει καὶ νὰ δοηθᾶ ἐνεργητικὰ τὸν ἀγώνα τῶν καταπιεζόμενων ἔθνῶν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους. Οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες, ἀφοῦ ἡ ἐπανάσταση θριαμβεύσει σ' αὐτές, πρέπει νὰ γίνουν οἱ βάσεις γιὰ τὴν ὑποστήριξη καὶ ἀγάπτυξη τῆς ἐπανάστασης τῶν καταπιεζόμενων ἔθνῶν καὶ λαῶν σ' δλόχληρο τὸν κόσμο, δφείλουν νὰ συμπήξουν τὴν πιὸ στενὴ συμμαχία μαζὶ τους καὶ νὰ ὀδηγήσουν τὴν παγκόσμια προλεταριακὴ ἐπανάσταση ὥς τὸ τέλος.

Κι' ὡστόσο στὴν πράξη, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ θεωροῦν τὴν νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ μιὰ χώρα ἢ σὲ μερικὲς χῶρες σὰν τὸ τέλος τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Αὐτοὶ θέλουν νὰ ὑποτάξουν τὴν ἔθνικο-απελευθερωτικὴ ἐπανάσταση στὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης καὶ στὰ ἔθνικὰ συμφέροντα τῶν χωρῶν τους.

"Οταν δὲ Στάλιν πολεμοῦσε τὸ 1925 τοὺς λικνινταριστὲς ποὺ ἐκπροσωποῦνταν ἀπὸ τοὺς τροτσκιστὲς καὶ τοὺς ζηνοβιεφ-

κούς ύπογράψιμε διτί ένα από τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ συνιστοῦν τὸν κίνδυνο τοῦ λιχβινταρισμοῦ εἶναι «ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στὴν παγκόσμια προλεταριακὴν ἐπανάσταση, ἡ ἔλλειψη πίστης στὴν γίνη τῆς, δὲ σκεπτικισμὸς ὃς πρὸς τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν ἔξαρτημένων χωρῶν... ἡ ἀνικανότητα νὰ καταλάβει τὴν στοιχειώδη ἀπαίτηση τοῦ διεθνισμοῦ, σύμφωνα μὲ τὴν δύοτα τὴν γίνη τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ μιὰ χώρα δὲν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπό, ἀλλὰ ένα μέσο γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν ύποστηρίξη τῆς ἐπανάστασης στὶς ἄλλες χῶρες». (1)

Κι' δὲ Στάλιν προσθέτει: «Αὐτὸς εἶναι δὲ δρόμος τοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ, δὲ δρόμος τῆς πλήρους κατάργησης τῆς διεθνιστικῆς πολιτικῆς τοῦ προλεταριάτου· γιατὶ αὐτοὶ ποὺ πάσχουν ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀρρώστεια δὲν θεωροῦν τὴν χώρα μας σὰν ἔνα συστατικὸν τμῆμα αὐτοῦ ποὺ διαμάζεται διεθνὲς ἐπαγαστατικὸν κίνημα, ἀλλὰ σὰν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ κινήματος καὶ νομίζουν διτί τὰ συμφέροντα δλῶν τῶν ἄλλων χωρῶν πρέπει νὰ θυσιάζονται πρὸς χάρη τῶν δικῶν μας». (2)

Ο Στάλιν ἔδωσε τὴν παραχάτω περιγραφὴν τῶν λιχβινταριστικῶν ιδεῶν: «Νὰ ύποστηρίξουμε τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα τῆς Κίνας; Καὶ γιατί; Αὐτὸς δὲ θὰ ήταν ἐπικίνδυνο; Αὐτὸς δὲν θὰ μᾶς δδηγοῦσε σὲ σύγχρονη μὲ τὶς ἄλλες χῶρες; Δὲν θὰ ήταν καλλίτερα γιὰ μᾶς νὰ προχωρήσουμε μᾶς μὲ τὶς ἄλλες «προηγμένες» δυνάμεις στὸ μοίρασμα τῶν «σφαιρῶν ἐπιρροῆς» στὴν Κίνα, διεκδικώντας στὴν Κίνα κάτι ὠφέλιμο γιὰ μᾶς; Αὐτὸς θὰ ήταν χρήσιμο καὶ ταυτόχρονα ἀκίνδυνο... κλπ., κλπ.». (3)

Καὶ δὲ Στάλιν συμπεραίνει: «Τέτοια εἶναι ἡ γέου εἰδους «κατάσταση πνεύματος» τοῦ ἐθνικισμοῦ, ποὺ προσπαθεῖ νὰ καταργήσει τὴν ἔξωτερην πολιτικὴν τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης καὶ καλλιεργεῖ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐκφυλισμοῦ». (3)

Οι σημερινοὶ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ δχι μόνο δὲν ύστεροῦν σὲ τίποτα ἀπὸ τοὺς παλιοὺς λιχβινταριστές, ἀλλὰ τοὺς ξεπερνοῦν κατὰ πολὺ.

1. ΣΤΑΛΙΝ: "Ἐργα, Τόμος 7ος.

2. ΣΤΑΛΙΝ: Στὸ 1διο.

3. ΣΤΑΛΙΝ: Στὸ 1διο.

Προβάλλοντας μὲν ύπερηφάνεια τὶς ἵκανότητές τους, υἱοθετοῦν ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ εἶναι «χρήσιμο καὶ ταυτόχρονα ἀκίνδυνο». Φοδοῦνται τρομερὰ τὴ σύγχρονη μὲ τὶς ἡμεριαλιστικὲς χῶρες. Αὐτὸ ποὺ τοὺς ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ τιθάσσευση τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος καὶ τοὺς μεθάπει ἡ ἴδεα τῶν δύο ύπερδυνάμεων ποὺ θὰ ἐγκαθιδρύσουν «σφαῖρες ἐπιρροῆς» στὸν κόσμο.

Ἡ κριτικὴ τῶν λικβινταριστῶν ποὺ κάγει δὲ Στάλιν ἀποτελεῖ μιὰ ὥραια περιγραφὴ τῶν σημεριγῶν καθοδηγητῶν τοῦ ΚΚΣΕ. Βαδίζοντας στὰ ἵχη τῶν λικβινταριστῶν, κατάργησαν τὴν ἔξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης καὶ μπῆκαν στὸ δρόμο τοῦ ἔθνικισμοῦ καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ.

Ο Στάλιν εἶχε προειδοποιήσει: «Εἶναι φανερὸ πώς ἡ πρώτη νικηφόρα χώρα δὲν μπορεῖ νὰ διατηρήσει τὸ ρόλο τοῦ σημαίοφεροῦ τοῦ παγκόσμου ἐπαναστατικοῦ κινήματος παρὰ μόνο πάνω στὴ βάση ἐνὸς συγεποῦς διεθνισμοῦ, πάνω στὴ βάση τῆς ἔξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης, καὶ πώς δὲρόμος τῆς μικρότερης ἀντίστασης καὶ τοῦ ἔθνικισμοῦ στὴν ἔξωτερικὴ πολιτικὴ εἶναι δὲ δρόμος τῆς ἀπομόνωσης καὶ τῆς παρακμῆς τοῦ πρώτου νικηφόρου κράτους». (1)

Αὐτὴ ἡ προειδοποίηση τοῦ Στάλιν διατηρεῖ δλη τὴν ἀξία τῆς καὶ τὸν πρακτικὸ χαρακτήρα τῆς γιὰ τοὺς σημερινοὺς καθοδηγητές τοῦ ΚΚΣΕ.

Μιὰ τυπικὴ περίπτωση σοσιαλ - σωβινισμοῦ.

Ἐπίσης, σύμφωνα μὲ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό, τὸ προλεταριάτο καὶ οἱ κομμουνιστὲς τῶν ἔθνῶν ποὺ ἀσκοῦν καταπίεση, δφείλουν νὰ ύποστηρίζουν ἐνεργητικὰ τὸ δικαίωμα τῶν καταπιεζόμενων ἔθνων γιὰ ἀνεξαρτησία καὶ τὸν ἀγώνα τους γιὰ τὴν ἐλευθερία. Ὑποστηρίζοντας ἀκριβῶς τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη τὸ προλεταριάτο τῶν ἔθνῶν ποὺ ἀσκοῦν καταπίεση θὰ ἀποκτήσει μιὰ ἀκόμα μεγαλύτερη δυνατότητα νὰ πετύχει τὸ θρίαμβο τῆς δικῆς του ἐπανάστασης.

Ο Λένιν εἶχε δίκιο δταγ ἐλεγε: «Τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα

I. ΣΤΑΛΙΝ: "Εργα, Τόμος 7ος.

τῶν προηγμένων χωρῶν δὲν θὰ ἦταν, στὴν πράξη, παρὰ μιὰ καθαρὴ ἀπάτη χωρὶς τὴν πλήρη καὶ τὴν πιὸ στεγή ἔνωση τοῦ ἀγώνα τῶν ἐργατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐναντίον τοῦ κεφαλαίου, μὲ τὸν ἀγώνα ἑκατομμυρίων καὶ ἑκατομμυρίων «ἀποικιακῶν» σκλάδων ποὺ καταπιέζονται ἀπὸ τὸ κεφάλαιο». (1)

Κι' ὥστό τοι μερικοὶ ποὺ λοχυρίζονται ὅτι εἶναι μαρξιστὲς - λενινιστὲς ἀπαρνοῦνται τὸ μαρξισμὸν σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ βασικὴ ἀρχὴ. Οἱ καθοδηγητὲς τοῦ Κ.Κ. Γαλλίας προσφέρουν ἔνα τυπικὸ παράδειγμα σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ἄπὸ πολλὰ χρόνια αὐτοί, ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἡμιπεριαλισμοῦ, ἀποφεύγοντας ν' ἀντιταχθοῦν ἐνεργητικὰ στὸν ἔλεγχο καὶ στὰ δεσμὰ ποὺ ἐπιβάλλει αὐτὸς στὴ Γαλλία, στὸ πολιτικό, οἰκονομικὸ καὶ στρατιωτικὸ πεδίο παραδίδοντας ἔτσι διλοχληρωτικὰ στὸ Ντὲ Γκώλ καὶ στοὺς ἄλλους τὴ σημαία τοῦ ἔθνικοῦ ἀγώνα τῆς Γαλλίας ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἡμιπεριαλισμοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, χρησιμοποίησαν συχνὰ τὰ πιὸ ποικίλα τεχνάσματα καὶ μέσα γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ ἀποικιακὰ συμφέροντα τῶν γάλλων ἡμιπεριαλιστῶν, ἀρνήθηκαν τὴν ὑποστήριξη καὶ μάλιστα ἀντιτάχθηκαν στὰ ἔθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν, ίδιαιτέρα στοὺς ἔθνικοὺς ἐπαγαστατικοὺς πολέμους καὶ δούλιαξαν στὸ δυρχό τοῦ σωδιγισμοῦ.

Οἱ Λένιν ἔλεγε: «Οἱ Εὐρωπαῖοι ξεχνοῦν συχνὰ πῶς οἱ ἀποικιακοὶ λαοὶ εἶναι κι' αὐτοὶ ἔθνη. "Οταν ἀνέχονται δύμως αὐτὴ τὴ «λήθη» εἶναι σὰ νὰ ἀνέχονται τὸ σωδιγισμό». (2) Καὶ δύμως ή καθοδηγηση τοῦ Κ.Κ. Γαλλίας, ποὺ ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸ σύντροφο Μωρὶς Τορέζ, ὃχι μόνο ἀνέχθηκε αὐτὴ τὴ «λήθη», ἀλλὰ θεώρησε ξεκάθαρα τοὺς λαοὺς τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν σὰν «πολιτογραφημένους γάλλους», ἀρνήθηκε νὰ ἀναγνωρίσει τὸ δικαίωμά τους γιὰ ἀπόσπαση ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ νὰ συγκατατεθεῖ στὴν ἔθνικὴ ἀνεξαρτοποίησή τους καὶ ὑποστηρίζει ἀνοιχτὰ τὴν πολιτικὴ τῆς «ἔθνικῆς ἀφομοίωσης» ποὺ ἐφαρμόζει ὁ γαλλικὸς ἡμιπεριαλισμός.

1. ΛΕΝΙΝ : "Εργα, Τόμος 31ος.

2. ΛΕΝΙΝ : "Εργα, Τόμος 23ος.

Κατά τη διάρκεια τής τελευταίας δεκαετίας, οι καθοδηγητές του ΚΚΓ άκολουθησαν τὴν ἀποικιακὴν πολιτικὴν τῶν γάλλων ήμεριαλιστῶν καὶ ρυμουλκήθηκαν ἀπὸ τὴν γαλλικὴν μονοπωλιακὴν ἀστικὴν τάξην. Τὸ 1946, δταν οἱ ιθύνοντες τῆς Γαλλίας, δηλ. οἱ ιθύνοντες τῶν μονοπωλίων, χρησιμοποίησαν ἐνα νεο- - αποικιακὸν τέχνασμα καὶ πρότειναν τὴν σύσταση τῆς Γαλλικῆς "Ενωσης, οἱ καθοδηγητές του Κ.Κ. Γαλλίας άκολουθώντας τὸ ρεῦμα, τοὺς χειροκρότησαν. «... θεωρούσαμε πάντοτε τὴν Γαλλικὴν "Ενωση σὰν μιὰ ἐλεύθερη ἔνωση ἐλεύθερων λαῶν» καὶ «ἡ δημιουργία τῆς Γαλλικῆς "Ενωσης θὰ ἐπιτρέψει νὰ ρυθμιστεῖ πάνω σὲ μιὰ νέα βάση τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὸ γαλλικὸν λαὸν καὶ στοὺς ὑπερπόντιους, πρώην Ἑξαρτημένους ἀπὸ τὴν Γαλλία λαούς». Τὸ 1958, δταν ἡ Γαλλικὴ "Ενωση κατέρρευσε, καὶ ἡ γαλλικὴ κυβέρνηση πρότεινε τὴν ἰδρυση τῆς «γαλλικῆς κοινότητας» οἱ καθοδηγητές του ΚΚΓ γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα άκολουθησαν τὸ ρεῦμα καὶ διακήρυξαν: «Πιστεύουμε πώς ἡ συγκρότηση μᾶς ἀληθινῆς κοινότητας θὰ ἥταν μιὰ θετικὴ ἐνέργεια».

Ἐπὶ πλέον, παίρνοντας θέση ἐναντίον τῆς ἔθνικῆς ἀγεξαρτησίας ποὺ ἀπαιτοῦσαν οἱ λαοὶ τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν, προσπάθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν ἀκόμα καὶ τὴν μέθοδο τοῦ ἐκφοβισμοῦ καὶ δῆλωσαν: Κάθε ἀπόπειρα γιὰ ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ "Ενωση θὰ καταλήξει στὴν ἐνίσχυση τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, ἀν καὶ θὰ ἐπιτρέψει τὴν ἐπίτευξη μᾶς ἀνεξαρτησίας, αὐτὴ θὰ εἶναι δυναστική, προσωρινὴ καὶ πλαστή. "Οταν ἡ ἀνεξαρτησία τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν ἔγινε ἀναπόφευκτη, οἱ καθοδηγητές του ΚΚΓ δῆλωσαν καθαρά: «Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοῦμε ἀν αὐτῇ ἡ ἀνεξαρτησία ποὺ θὰ γίνει ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἀναπόφευκτη, θὰ εἶναι μὲ τὴν Γαλλία ἡ χωρὶς τὴν Γαλλία καὶ ἐναντίον της. Τὸ συμφέρον τῆς χώρας μας, εἶναι, νὰ εἶναι μὲ τὴν Γαλλία».

Στὸ Ἀλγερινὸν πρόβλημα, οἱ καθοδηγητές του ΚΚΓ υἱοθέτησαν μιὰ σωδιγιστικὴ στάση. Προσπάθησαν νὰ δικαιολογηθοῦν τὸν τελευταῖον καιρό, διαβεβαώνοντας πώς ἀπὸ χρόνια ἀναγνώρισαν τὴν νόμιμη ἀπαίτηση τοῦ Ἀλγερινοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐλευθερία του. Ἄλλὰ τί δείχνουν τὰ γεγονότα;

Οἱ καθοδηγητές του ΚΚΓ, γιὰ μεγάλο χρονικὸν διάστημα δὲν ἀναγνώριζαν καθόλου τὸ δικαίωμα γιὰ ἔθνικὴ ἀνεξαρτησία

στήγ 'Αλγερία' ἀκολουθοῦσαν τὴ μονοπωλιακὴ ἀστικὴ τάξη τῆς Γαλλίας, διακήρυσσαν δτὶ ἡ 'Αλγερία ἀποτελεῖ ἀγαπόσπαστο μέρος τῆς Γαλλίας, δτὶ αὐτὴ ἡ τελευταῖα εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνει μιὰ ἀφρικανικὴ δύναμη. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Τορὲς καὶ ἄλλων συγχεντρωνόταν κυρίως στὸ γεγονός δτὶ ἡ 'Αλγερία μποροῦσε νὰ προμηθεύει «ἔνα ἑκατομμύριο πρόβατα» κάθε χρόνο στὴ Γαλλία, μεγάλες ποσότητες σιτηρῶν καὶ ἐπομένως νὰ λύσει τὸ πρόβλημα τῆς «ἔλλειψης κρέατος» καὶ νὰ «καλύψει τὸ ἔλλειμμά μας σὲ δημητριακά».

Βλέπετε σὲ ποιό βαθὺ σωδινιστικοῦ φρεγιάσματος ἔφτασαν οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΓ. 'Υπάρχει σ' αὐτὰ ἔστω καὶ ἔνα ἵχνος προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ; 'Υπάρχει σ' αὐτὰ τίποτα τὸ προλεταριακὸ ἐπαναστατικό; Γιοθετώντας μιὰ τέτια σωδινιστικὴ θέση οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΓ πρόδωσαν τὰ βασικὰ συμφέροντα τοῦ διεθνοῦ προλεταριάτου, τοῦ γαλλικοῦ προλεταριάτου καὶ τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους.

'Αναίρεση τῆς «ρατσιστικῆς θεωρίας» καὶ τῆς «θεωρίας τοῦ κίτρινου κινδύνου».

"Ἐχοντας ἔξαντλήσει θλα τὰ μαγικά τους δπλα στὴν ἀντιπαράθεσή τους πρὸς τὸ ἔθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ, κατέφυγαν στὴ δοήθεια τοῦ ρατσισμοῦ, ποὺ εἶναι .μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀντιδραστικὲς θεωρίες τοῦ ἡμεριαλισμοῦ. Χαρακτηρίζουν τὴ σωστὴ θέση τοῦ ΚΚΚ, γιὰ ἀποφασιστικὴ ὑποστήριξη τοῦ ἔθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος σὰ θέση ποὺ «δημιουργεῖ φραγμοὺς μὲ δάση τὴ διαφορὰ χρώματος, φυλῆς καὶ γεωγραφικῆς τοποθέτησης», σὰ θέση ποὺ «ἀντικαθιστᾶ τὴν ταξικὴ ἀποψη μὲ τὴ ρατσιστικὴ ἀποψη» καὶ σὰ θέση ποὺ «σπεκουλάρει πάνω στὶς ἔθνικὲς καὶ ἐπίσης τὶς φυλετικὲς προκαταλήψεις τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς».

'Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε διὰ μαρξισμὸς - λενινισμὸς, παρόμοιες ψευτιὲς θὰ μποροῦσαν ἴσως νὰ πιάσουν σὲ μερικούς. 'Αλλὰ οἱ ἐφευρέτες αὐτῶν τῶν ἐπιγοήσεων χτυποῦν σήμερα, δυστυχῶς γι' αὐτούς, στὸ κενό, γιατὶ διὰ μαρξισμὸς - λενινισμὸς εἶναι πιὰ χαραγμένος πολὺ βαθιὰ στὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων. "Οπως σωστὰ παρα-

τηροῦσε δέ Στάλιν, δέ λεγινισμὸς «κατέστρεψε τὸ τεῖχος ποὺ χώριζε τοὺς λευκοὺς ἀπὸ τοὺς μαύρους, τοὺς εὐρωπαίους ἀπὸ τοὺς ἀσιάτες, τοὺς «πολιτισμένους» σκλάδους καὶ τοὺς «ἀπολίτιστους» σκλάδους τοῦ ιμπεριαλισμοῦ». (1) Εἶναι ματαιοπονία γιὰ τοὺς καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐπαναφέρουν τὸ ρατσιστικὸ διαχωρισμό.

Στὸ σύγχρονο κόσμο, τὸ ἔθνικὸ ζήτημα εἶναι σὲ τελευταίᾳ ἀνάλυση, ζήτημα ταξικῆς πάλης, ζήτημα πάλης ἐναντίον τοῦ ιμπεριαλισμοῦ. Οἱ ἐπαναστάτες ἔργατες, ἀγρότες, διανοούμενοι, τὰ πατριωτικὰ καὶ ἀντιιμπεριαλιστικὰ στοιχεῖα τῆς ἀστικῆς τάξης, καὶ τὰ ἄλλα φωτισμένα, πατριωτικὰ καὶ ἀντιιμπεριαλιστικὰ στοιχεῖα ἀπὸ δλες τὶς ράτσες, δσπροι, μαῦροι, κίτρινοι καὶ μελαφοί, σχημάτισαν ἔνα πλατύ, ἔνιατο μέτωπο ἐναντίον τοῦ ιμπεριαλισμοῦ, δό δοποῖς κατευθύνεται ἀπὸ τὶς Ἡγωμένες Πολιτεῖες, καὶ ἐναντίον τῶν λακέδων του. Αὔτὸ τὸ ἔνιατο μέτωπο πλαταίνει καὶ δυγαμώνει συνεχῶς. Ἐδῶ, τὸ ζήτημα δὲν εἶναι νὰ δοῦμε ποιός εἶναι μὲ τοὺς λευκοὺς καὶ ποιός μὲ τοὺς ἔγχρωμους, ἀλλὰ ποιός εἶναι μὲ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ λαοὺς καὶ ποιός μὲ τὴ δράκα τῶν ιμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ἀντιδραστικῶν.

Ἡ μαρξιστικὴ - λεγινιστικὴ ταξικὴ ἀποψη ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη νὰ κάνουν ἔναν καθαρὸ διαχωρισμὸ ἀνάμεσα στὸν ἑαυτό τους καὶ στοὺς ιμπεριαλιστὲς καὶ ἀποικιστές. Ἡ ἔξαλειψη αὐτοῦ τοῦ διαχωρισμοῦ συνιστᾶ μιὰ ἔθνικιστικὴ - σωβινιστικὴ ἐνέργεια ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὸν ιμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἀποκισμό.

Ο Λένιν ἔλεγε: «... Τὸ σοσιαλδημοκρατικὸ πρόγραμμα πρέπει νὰ ἔχει στὸ κέντρο του τὸ διαχωρισμὸ τῶν ἔθνων σὲ ἔθνη ποὺ καταπιέζουν καὶ σὲ ἔθνη ποὺ καταπιέζονται, διαχωρισμὸ ποὺ ἀποτελεῖ τὴν οὐσία τοῦ ιμπεριαλισμοῦ καὶ ποὺ τὸν προσπεργάγε ὅποια οἱ σοσιαλσωβινιστὲς καὶ δο Κάουτσκυ». (2) Συκοφαντώντας τὴν ἐνότητα τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς στὸν ἀγώνα κατὰ τοῦ ιμπεριαλισμοῦ, σὰ «βασισμένη σὲ γεωγραφικὰ καὶ φυλετικὰ γνωρίσματα», οἱ καθο-

1. ΣΤΑΛΙΝ: "Ἐργα, Τόμος 6ος.

2. ΔΕΝΙΝ: "Ἐργα, Τόμος 21ος.

δηγητές τοῦ ΚΚΣΕ τοποθετούνται δλοχάθαρα πάνω στις θέσεις τῶν σοσιαλσωδιγιστῶν καὶ τοῦ Κάουτσκυ.

Κι' θταν διαδίδουν τὴ «ρατσιστικὴ θεωρία», παρουσιάζοντας τὸ ἔθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς σὰν ἐνα κίνημα τῶν ἔγχρωμων φυλῶν ἐναντίον τῆς λευκῆς φυλῆς, ἐπιδιώκουν δλοφάνερα νὰ ἀνάψουν τὸ φυλετικὸ μῆσος στὶς καρδιὲς τῶν λευκῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς, νὰ ἐκπρέψουν τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸν ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τοῦ ἀγώνα, ἐναντίον τοῦ ιμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ κάνουν τὸ διεθνὲς ἔργατικὸ κίνημα νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ.

Μιλᾶνε, καὶ κάνουν θόρυβο γιὰ «κίτρινο κίνδυνο» καὶ γιὰ «ἀπειλὴ τοῦ Τζενγκίς Χάν». Γιὰ νὰ ἀναιρεθοῦν αὐτὲς οἱ ἐπινοήσεις δὲ χρειάζεται στ' ἀλήθεια πολὺς κόπος. Δὲν ἔχουμε τὴν πρόθεση, σ' αὐτὸ τὸ ἀρθρὸ νὰ ἐκτιμήσουμε τὸν ιστορικὸ ρόλο τοῦ Τζενγκίς Χάν ἢ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Μογγόλικου, Ρωσικοῦ καὶ Κινέζικου Ἐθνους, καὶ τὸ προτσὲς διαμόρφωσή τους σὲ κράτη. Θέλουμε μόνο νὰ ὑπενθυμίσουμε στοὺς καθοδηγητές τοῦ ΚΚΣΕ πῶς θὰ ήταν χρήσιμο γι' αὐτοὺς νὰ ξαναδιαβάσουν τὰ μαθήματά τους τῆς ιστορίας προτοῦ κατασκευάσουν τέτιου εἶδους φευτιές. Ο Τζενγκίς Χάν ήταν ἐνας Χάν τῆς Μογγολίας καὶ στὴν ἐποχὴ του καὶ ἡ Κίνα καὶ ἡ Ρωσία δέχθηκαν τὴν ἐπίθεση τῶν Μογγόλων. Ο Τζενγκίς Χάν εἰσέβαλε σ' ἐνα τμῆμα τῆς Βορειοδυτικῆς καὶ τῆς Βόρειας Κίνας τὸ 1215 καὶ στὴ Ρωσία τὸ 1223. Μετὰ τὸ θάνατό του, οἱ διάδοχοὶ του ὑποδούλωσαν τὴ Ρωσία τὸ 1240 καὶ σαράντα χρόνια πιὸ ὅστερα, τὸ 1279, κατέκτησαν δλάχληρη τὴν Κίνα.

Ο Λοὺ - σίν, διάσημος κινέζος συγγραφέας, ἀσχολήθηκε μὲ τὸν Τζενγκίς Χάν σὲ μὰ παράγραφο ἐνὸς ἀρθρου ποὺ ἔγραψε τὸ 1934. Δίνουμε ἐδῶ τὴν παράγραφο αὐτὴ, δεδομένου δτὶ μπορεῖ νὰ χρησιμεύσει στοὺς καθοδηγητές τοῦ ΚΚΣΕ.

Ο Λοὺ - σὶν ἔγραψε, πῶς σὲ ἥλικία εἶκοσι χρονῶν «... εἶχα ἀκούσει νὰ λένε πῶς δ «δικός μας» Τζενγκίς Χάν εἶχε κατακτήσει τὴν Εὐρώπη καὶ ἀνοιξε τὴν ἐποχὴ τῆς πιὸ μεγάλης ἀκμῆς στὴν ιστορία «μας». Μόνο στὰ είκοσιπέντε χρόνια μου ἀνακάλυψα πῶς ἡ ὑποτιθέμενη ἐποχὴ τῆς πιὸ μεγάλης ἀκμῆς στὴν ιστορία

«μιας», ήταν ή έποχή πού οι Μογγόλοι κατέκτησαν τὴν Κίνα και πού υποδουλωθήκαμε. Και μόλις τὸν περασμένο Αὔγουστο δταν ξεφύλλιζα τρεῖς ἔργασίες πάνω στὴν Ἰστορία τῆς Μογγολίας, φάχνοντας γιὰ ἀνέκδοτα ἴστορικὰ κείμενα, ἀνεκάλυψα πώς ή κατάκτηση τῆς Ρωσίας ἀπὸ τοὺς Μογγόλους και ή εἰσβολὴ τους στὴν Οὐγγαρία και στὴν Αὐστρία συνέβηκαν πρὶν τὴν κατάκτηση τῆς Κίνας και πώς δ Τζενγκίς Χὰν δὲν ήταν ἐπομένως «δικός μας» Χάν. Οἱ ρῶσσοι υποδουλώθηκαν πρὶν ἀπὸ μᾶς και αὐτοὶ εἶναι ἐπομένως ποὺ θὰ μπορούσανε νὰ ποῦνε: «"Οταν δικός μας Τζενγκίς Χάν κατέκτησε τὴν Κίνα, ἀνοίξε τὴν ἐποχή τῆς πιὸ μεγάλης ἀκμῆς στὴν ἴστορία μας". (1)

Αὐτὸς ποὺ ἔχει κάποια ίδέα ἀπὸ τὴν σύγχρονη παγκόσμια ἴστορία γνωρίζει πώς «ἡ θεωρία τοῦ κίτρινου κινδύνου» ποὺ γι' αὐτὴ κάνει τόσο θόρυβο ή καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, εἶναι κληροδότημα τοῦ αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου τοῦ Β'. Εδῶ και μισὸς αἰώνα δ Γουλιέλμος δήλωσε: «Πιστεύω στὸν κίτρινο κίνδυνο».

Ο αὐτοκράτορας τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος Β' προπαγανδίζοντας τὴν «θεωρία τοῦ κίτρινου κινδύνου» ἀποσκοποῦσε στὸ διαμελισμὸ τῆς Κίνας, στὴν κατάκτηση τῆς Ἀσίας, στὴν κατάπνιξη τῆς ἐπανάστασης στὴν Ἀσία, στὴν ἀπομάκρυνη τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ἐπανάστασης, και στὴ χρησιμοποίηση τῆς θεωρίας αὐτῆς σὰν προπετάσματος καπνοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δραστήριων προετοιμασιῶν του γιὰ ἐνα παγκόσμιο πόλεμο, μὲ σκοπὸ τὴν παγκόσμιο ἥγεμονία.

Οταν δ Γουλιέλμος Β' διέδιδε τὴν «θεωρία τοῦ κίτρινου κινδύνου», ή εὐρωπαϊκὴ ἀστικὴ τάξη εἶχε πιὰ παρακμάσει ἐντελῶς, εἶχε γίνει ἀντιδραστικὴ ὡς τὸ μεδοῦλο και ή δημοκρατικὴ ἐπανάσταση σάρωνε τὴν Κίνα, τὴν Τουρκία, τὴν Περσία και ἀγγίζε τὴν Ἰνδία· ήταν ή έποχή τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης τοῦ 1905. Ήταν ἐπίσης ή έποχή ποὺ δ Λένιν ἐλεγε τὴν περίφημη φράση του: «ἡ Εὐρώπη διεσθοχωρεῖ και ή Ἀσία προχωρεῖ».

Ο Γουλιέλμος δ Β' ήταν ἐνα διάσημο πρόσωπο. Άλλα ἀποδείχτηκε, πώς ούσιαστικά, δὲν ήταν τίποτ' ἄλλο παρὰ ἐνας χιο-

1. ΔΟΥ - σιν: "Α παντα, Τόμος 6ος.

νάνθρωπος ἔκτεθειμένος στὸν ἥλιο. Αὐτὸς δὲ σπουδαῖος ἀντιδραστικὸς ἔξαφανίστηκε μέσα σὲ πολὺ σύντομο διάστημα ἀπὸ τὸ προσκήνιο τῆς ἴστορίας μαζὶ μὲ τὴν ἀντιδραστικὴν θεωρία ποὺ κατασκεύασε. Ἐνῶ δὲ Λένιν καὶ ἡ λαμπερή του σκέψη θὰ ζεῖ πάντοτε.

Πενήντα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε· δὲ ίμπεριαλισμὸς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς ἔγινε πιὸ ἐτοιμοθάνατος καὶ ἀκόμα πιὸ ἀντιδραστικὸς καὶ οἱ μέρες του εἶναι τώρα μετρημένες. Στὸ μεταξύ, ἡ ἐπαναστατικὴ θύελλα ποὺ μαίνεται στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ἔγινε πολὺ πιὸ ισχυρὴ ἀπὸ δὲ στὴν ἐποχὴ τοῦ Λένιν. Δυσκολεύεται νὰ φαντασθεῖ κανεὶς δὲι ὑπάρχουν ἀκόμα σήμερα ἄνθρωποι, ποὺ θέλουν νὰ μιμηθοῦν τὸ Γουλιέλμο Β'. Αὐτὸς εἶναι, πραγματικά, ἡνας χλευασμὸς τῆς ἴστορίας...

Ἐπάνοδος στὸν παληὸν οεβιζιονισμὸν κάτω ἀπὸ νέα μεταμφίεση.

Ἡ πολιτικὴ τῆς καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ στὸ ἐθνικὸ καὶ ἀποικιακὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἀλλη, ἀπὸ αὐτὴ τῶν ρεδιζιονιστῶν τῆς χρεωκοπημένης 2ης Διεθνοῦς. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι οἱ τελευταῖοι ὑπηρέτησαν τὸν παληὸν ἀποικισμὸν τῶν ίμπεριαλιστῶν, ἐνῶ ἡ πολιτικὴ τῶν σύγχρονων ρεδιζιονιστῶν ἔξυπγρετεῖ τὸ νεο- - αποικισμὸν τῶν ίμπεριαλιστῶν.

Οἱ παληὸι ρεδιζιονιστὲς ὑμνοῦσαν τοὺς παλιοὺς ἀποικιστὲς καὶ δὲ Χρουστσώφ ὑμνεῖ τοὺς νεο- - αποικιστές.

Οἱ ἡρωεῖς τῆς 2ης Διεθνοῦς, ποὺ ἐκπροσωποῦνταν ἀπὸ τοὺς Μπεργστάϊν καὶ Κάσσιτσκυ, ἦταν ὑπερχεπιστὲς τῆς παλιᾶς ἀποικιακῆς χυριαρχίας τοῦ ίμπεριαλισμοῦ. Δήλωναν ἀνοιχτὰ πώς ἡ ἀποικιακὴ χυριαρχία ἦταν προσδευτική, πώς ἔφερε «ἔναγ γ ύψη- λὸ δ πολιτισμὸ» στὶς ἀποικίες καὶ «ἀνέπτυσε τὶς παραγωγικὲς δυνάμεις» σ' αὐτές. Διατείνονταν ἀκόμη πώς ἡ κατάργηση τῶν ἀποικιῶν «θὰ ἐσήμαινε τὴν ἐπιστροφὴν τῆς θαρραρότητας».

Σ' αὐτὸς τὸ σημεῖο δὲ Χρουστσώφ διαφέρει κάπως ἀπὸ τοὺς πρώτους ρεδιζιονιστές. Εἰχε ἀρκετὴ τέλιτη γιὰ νὰ καταγγείλει τὸ παληὸν ἀποικιακὸ σύστημα.

Πῶς συγέβηκε καὶ δὲ Χρουστσώφ ἔγινε τόσο τολμηρός; Αὐτὸς διφείλεται στὸ δὲι οἱ ίμπεριαλιστὲς διλαξαν τρόπο.

"Γιατρά από τὸ Δεύτερο Ηαγκόσιμο Ηόλειμο, κάτω ἀπὸ τὰ ὅπλα χτυπήματα τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς ἔθνικου πελευθερωτικῆς ἐπανάστασης, ὁ ἡμιπεριαλισμὸς ἀναγκάστηκε γὰρ παραδεχθεῖ πώς «ἄν οἱ δυτικὲς χῶρες προσπαθήσουν γὰρ διατηρήσουν τὸ ἀποικιακὸν Status quo, αὐτὸς θὰ δῦνηγγήσει ἀναπόφευκτα σὲ δίαιτη ἐπανάσταση καὶ σὲ ἡττα». Ο παλιὸς τρόπος τῆς ἀποικιακῆς κυριαρχίας «θὰ μποροῦσε θαυμάσια γὰρ μετατραπεῖ σὲ μιὰ «γάγγραινα», ποὺ θὰ ἀπομεζωῦτε ὅλη τὴν οἰκονομικὴν καὶ γῆθικὴν ζωτικότητα τοῦ κράτους». "Εγινε λοιπὸν ἀναγκαῖο γὰρ ἀλλάξει ἢ μέθοδος καὶ γὰρ ἐφαρμοσθεῖ δ νεο - αποικισμός.

Γι' αὐτὸς καὶ δ Χρουστσώφ ἐξυμνεῖ τοὺς νεο - ἀποικιστὲς καὶ προδάλλει τὴν «θεωρία τῆς ἐξαφάνισης τοῦ ἀποικισμοῦ», μὲ σκοπὸ γὰρ καμουφλάρει τὸ νεο - αποικισμό. Ἐπιπλέον, προσπαθεῖ γὰρ κάνει τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη γὰρ ἀποδεχθοῦν τὸ νεο - αποικισμό. Προπαγανδίζει δραστήρια τὴν ίδεα πώς ἡ «εἰρηνικὴ συγύπαρξη» ἀνάμεσα στὰ καταπιεζόμενα ἔθνη καὶ στὸν πολιτισμένο ἡμερικαλισμὸν θὰ ἐπιφέρει «μιὰ γρήγορη ἄγοδο τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας» καὶ μιὰ «ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων», πώς θὰ συντελέσει «στὴ διεύρυνση τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς τῶν χωρῶν αὐτῶν (τῶν καταπιεζόμενων ἔθνων) σὲ ἀσύγκριτα πιὸ μεγάλῳ βαθμῷ», θὰ ἐπιτρέψει «τὴν προμήθεια περισσότερων πρώτων ὑλῶν, διαφόρων τροφίμων καὶ ἐμπορευμάτων ἀναγκαίων στὴν οἰκονομία τῶν χωρῶν μὲ ἀνεπτυγμένη βιομηχανία» καὶ ταυτόχρονα «θὰ δῦνηγγήσει σὲ μιὰ συνεχὴ βελτίωση τῆς ζωῆς τῶν λαῶν... τῶν περισσότερο ἐξελιγμένων χωρῶν».

Ο Χρουστσώφ δὲν παρέλειψε ἀκόμα καὶ γὰρ μαζέψει καὶ γὰρ λουστράρει δρισμένα σκουριασμένα δπλακ ἀπὸ τὸ δπλοστάσιο τῆς 2ης Διεθνοῦς.

Νά μερικὰ παραδείγματα:

Οι παληοὶ ρεβιζιονιστὲς ἤταν ἀντίθετοι στοὺς ἔθνικοαπελευθερωτικοὺς πολέμους καὶ ὑποστήριζαν ὅτι τὸ ἔθνικὸν ζήτημα «δὲ θὰ ἐπρεπε γὰρ λυθεῖ παρὰ μέσο διεθνῶν συζητήσεων» καὶ πάνω στὴ βάση μιᾶς «εἰρηνικῆς κίνησης πρὸς τὰ μπρός». Σ' αὐτὸς τὸ σημεῖο δ Χρουστσώφ στὴν πραγματικότητα ἔχει υίοθετήσει ὅλη τὴν καθοδηγητικὴν γραμμὴν τῶν ρεβιζιονιστῶν τῆς 2ης Διεθνοῦς.

ό Χρουστσώφ έκθειάζει «τὸ γέρειο θάλψατο τὸν ἀποικιακὸν συστήματος».

Οι παληοί ρεβιζιονιστές χτυποῦσαν τοὺς ἐπαναστάτες μαρτύριστές, παρουσιάζοντας πώς «διπολερέσικιτιδεὶς εἶναι στὴν πραγματικότητα ἔνα εἶδος φιλοπόλεμου σοσιαλισμοῦ καὶ πὼς ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνῆς δινειρεύεται γὰρ χρησιμοποιήσει τὸς ξελόγχες τοῦ ἀγίτητου κόκκινου στρατοῦ γιὰ γὰρ ἀπελευθερώσει τοὺς ἐργάτες καὶ πιστεύει πὼς εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐξαπόλυτη ἐνὸς γένου παγκόσμιου πολέμου γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης». Διέδιδαν ἐπίσης πὼς αὐτὴ ἡ κατάσταση «εἶχε προκαλέσει τὸ μεγάλο κίνδυνο ἐνδεικτικὸν πολέμου». Ή γλώσσα ποὺ χρησιμοποιεῖ σήμερα διαδικτυακούς χρηστούς εἶναι ακριβῶς ἡ ἵδια γλώσσα ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ παληοί ρεβιζιονιστές γιὰ τὴ δυσφήμιση τῶν μπολσεβίκων. Θὰ ήταν πολὺ δύσκολο γὰρ δρεθεῖ διοικητήποτε διαφορά. Πρέπει γὰρ εἰπωθεῖ πὼς σὲ διαφορά τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ νεο-αποικισμοῦ τῶν ιμπεριαλιστῶν, διαδικτυακούς χρηστούς εἶναι σὲ τίποτα ἀπὸ τοὺς παληοὺς ρεβιζιονιστές ποὺ δρίσκουνταν στὴν ὑπηρεσία τοῦ παληοῦ ἀποικισμοῦ τοῦ ιμπεριαλισμοῦ.

Ο Λένιν ἔλειξε πὼς ἡ ιμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ συνετέλεσε στὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα χωρίστηκε στὰ δύο, στὴν ἐπαναστατικὴ πτέρυγα καὶ στὴν διπορτουνιστικὴ πτέρυγα. Οι ἐπαναστάτες ήταν ὑπὲρ τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν καὶ ἐναντίον τῶν ιμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ἀποικιστῶν. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, οἱ διπορτουνιστές τρέφονταν μὲ τὰ ἀπομεινάρια ἀπὸ τὴ λεία ποὺ ἀρπάζαν οἱ ιμπεριαλιστές καὶ οἱ ἀποικιστές ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν μισο-αποικιῶν. Ήταν μὲ τὸ μέρος τῶν ιμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ἀποικιστῶν καὶ ἀντιτάσσονταν στὴν ἀπελευθερωτικὴ ἐπανάσταση τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν.

Τὸ ἵδιο εἶδος διαίρεσης, ἀνάμεσα στοὺς ἐπαναστάτες καὶ στοὺς διπορτουνιστές στὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα, σὰν αὐτὸ ποὺ περιγράφει διαδικτυακούς χρηστούς στὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα τῶν καπιταλιστῶν χωρῶν, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ σὲ σοσιαλιστικὲς χῶρες, διόπου τὸ προλεταριάτο ἀσκεῖ τὴν ἐξουσία.

Η ιστορία δείχγει πὼς γιὰ νὰ κερδίσει τὴν πλήρη νίκη, τὸ

ξθν: κοαπελευθερωτικὸ κίνημα πρέπει νὰ δεθεὶ μὲ μιὰ στέρεη συμμαχία μὲ τὸ ἐργατικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα, νὰ χαράξει μιὰ σαφὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ὀνάμεσα στὸν ἑαυτό του καὶ στοὺς ρεβιζιονιστὲς ποὺ μπῆκαν στὴν ὑπηρεσία τῶν ἡμπεριαλιστῶν καὶ ἀποκιστῶν καὶ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τους. Ἡ ιστορία δείχνει πώς γιὰ νὰ κερδίσει τὴν πλήρη νίκη, τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς πρέπει νὰ συμπήξει μιὰ στενὴ συμμαχία μὲ τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, νὰ χαράξει μιὰ σαφὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ὀνάμεσα στὸν ἑαυτό του καὶ στοὺς ρεβιζιονιστὲς, καὶ νὰ ἔξαλείψει ἀποφασιστικὰ τὴν ἐπιρροὴ τῶν τελευταίων.

Οἱ ρεβιζιονιστὲς εἶναι πράκτορες τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ στὶς γραμμὲς τοῦ διεθνοῦς ἐργατικοῦ κινήματος. Ὁ Λένιν ἔλεγε: «Ἐὰν δὲν εἶναι ἀξεδιάλυτα δεμένος μὲ τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ διπορτουνισμοῦ, δ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ, εἶναι μιὰ κούφια καὶ φεύτικη φράση». (1)

Εἶναι λοιπὸν φανερὸ δτὶ δ ἀγώνας ποὺ διεξάγεται σήμερα ἐναντίον τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεο - αποικισμοῦ πρέπει νὰ δεθεὶ στενὰ μὲ τὸν ἀγώνα ἐναντίον τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ νεο - αποικισμοῦ.

“Οσες προσπάθειες κι’ ἀν καταβάλουν οἱ ἡμπεριαλιστὲς γιὰ νὰ συγκαλύψουν τὶς προθέσεις τους καὶ δσο καὶ νὰ χτυπιοῦνται, δσες προσπάθειες κι’ ἀν καταβάλουν οἱ ὑπερασπιστὲς τοῦ νεο - αποικισμοῦ γιὰ νὰ ἔξωραΐσουν καὶ νὰ βοηθήσουν τὸν ἡμπεριαλισμὸ καὶ τὸν ἀποικισμό, αὐτοὶ δὲν μποροῦν ν’ ἀποφύγουν τὴ μοῖρα τους. Ἡ γίκη τῆς ἐθνικοαπελευθερωτικῆς ἐπαγάστασης δὲν γιπορεῖ νὰ ἀποτραπεῖ. Οἱ ὑπερασπιστὲς τοῦ νεο - αποικισμοῦ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ χρεωκοπήσουν.

Προλετάριοι καὶ καταπιεζόμενα ξθνη δλων τῶν χωρῶν, ἔγωθεῖτε!

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΟ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΑΦΟΙ ΚΟΥΤΣΟΔΟΝΤΗ Ο.Ε.
ΟΔΟΣ ΣΟΥΛΙΟΥ 149, ΤΗΛ.: 9929461
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ
ΟΙΚΟΥ «ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»
ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 4, ΑΘΗΝΑΙ
«EDITIONS HISTORIQUES»
4 RUE KOLETTI ATHENES (145)